

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ

YASAMA DÖNEMİ

24

YASAMA YILI

3

SIRA SAYISI: 460

Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı ve İstanbul Milletvekili Sebahat Tuncel'in; Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi ile Kadın Erkek Fırsat Eşitliği Komisyonu, Çevre Komisyonu, Bayındırlık, İmar, Ulaştırma ve Turizm Komisyonu ile Plan ve Bütçe Komisyonu

Raporları

(1/771, 2/395)

İÇİNDEKİLER

Sayfa

• 1/771 Esas Numaralı Tasarının

- TBMM Başkanlığına Sunuş Yazısı4
- Genel Gerekçesi4
- Madde Gerekçeleri6

• 2/395 Esas Numaralı Teklifin

- TBMM Başkanlığına Sunuş Yazısı8
- Gerekçesi8
- Teklif Metni10

• Kadın Erkek Fırsat Eşitliği Komisyonu Raporu11

• Muhalefet Şerhi14

• Çevre Komisyonu Raporu15

• Muhalefet Şerhleri17

• Bayındırlık, İmar, Ulaştırma ve Turizm Komisyonu Raporu24

• Muhalefet Şerhi26

• Plan ve Bütçe Komisyonu Raporu28

• Muhalefet Şerhleri34

• Tasarı Metni47

• Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin47

• Tasarı Metnine Ekli Liste59

• Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metne Ekli Liste61

T.C.
Başbakanlık
Kanunlar ve Kararlar
Genel Müdürlüğü
Sayı: 31853594-101-736-1986

24/4/2013

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'na hazırlanan ve Başkanlığınıza arzı Bakanlar Kurulu'na 4/3/2013 tarihinde kararlaştırılan "Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı" ile gerekçesi ilişkide gönderilmiştir.

Gereğini arz ederim.

Recep Tayyip Erdoğan
Başbakan

HAVALE EDİLDİĞİ KOMİSYONLAR (1/771)	
ESAS	Plan ve Bütçe Komisyonu
TALİ	Adalet Komisyonu Bayındırlık, İmar, Ulaştırma ve Turizm Komisyonu Çevre Komisyonu Milli Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonu Kadın Erkek Fırsat Eşitliği Komisyonu

GENEL GEREKÇE

Sosyal güvenlik uygulamalarında süreç içerisinde ortaya çıkan ihtiyaçlara cevap vermek amacıyla bazı düzenlemelere ihtiyaç duyulmuştur. Bu kapsamda;

- Sadece yükseköğrenim sebebiyle değil diğer öğrenim sebepleri ile gelen yabancı uyruklu öğrencilerin de talepleri halinde genel sağlık sigortalısı olmaları,
- 18 yaşına kadar vatandaşlarımızın herhangi bir şart aramaksızın sağlık yardımı alabilmesi ve genel sağlık sigortası kapsamını düzenleyen maddeye hükmün taşınması,
- 5726 sayılı Tanık Koruma Kanunu kapsamındaki kişiler ve 6284 sayılı Ailenin Korunması ve Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesine Dair Kanun kapsamında sayılan kişilerin gelir testine tabi olmaksızın genel sağlık sigortalısı,
- Ülkemizde 1 yıldan fazla ikamet izni ile ikamet eden yabancı uyrukluların genel sağlık sigortalısı olmaları zorunlu olmaktan çıkarılarak isteğe bağlı hale getirilmesi,
- Sağlık hizmeti için Kurumca ödenecek bedellerin belirlenmesinde, sağlık hizmeti satın alınan üniversiteler ile özel hastanelerin de katkılarının sağlanması ve karar mekanizmasının şeffaflığının artırılması,

- Sözleşmeli özel sağlık hizmeti sunucuları ve vakıf üniversitesi hastanelerinin daha fazla ilave ücret alabilmeleri,

- Kamu üniversite hastanelerinde, kişilerin tercihleri doğrultusunda öğretim üyelerince verilen sağlık hizmetlerinden ilave ücret alınması uygulaması,

- Sağlık hizmeti sunucularının fatura ve eki belgelerinin fatura teslim tarihinden itibaren üç ay içinde incelenerek avans hesabı kapatılmayanlardan bu süreden sonra incelemeleri tamamlananlara tahakkuk ettirilen faiz tutarlarının terkin edilmesi,

- İlgili kamu kurum, kuruluşu ve sosyal taraflara genel kurul için gerekli hazırlıkları yapabilmesi için yeterli sürenin bırakılması,

- 5510 sayılı Kanunun 81 inci maddesinin birinci fıkrasının (1) bendinde yer alan beş puanlık indirimle paralel olarak, çalıştırılmak üzere yurt dışına götürülen Türk işçiler için ödenmesi gereken genel sağlık sigorta primlerinin işveren hissesinden beş puanlık indirim uygulanması, ayrıca yurt içinde uygulanan beş puanlık indirimle ilave olarak asgari sigorta primine esas kazanç üzerinden indirim uygulanması ve uygulanacak teşvik sisteminin usul ve esaslarını belirleme yetkisinin Bakanlar Kuruluna verilmesi,

hususlarına ilişkin düzenlemeler yapılmaktadır.

Diğer taraftan;

- KİT sözleşmeli personeli ile yükseköğretim kurumlarının ikinci öğretim yapan birimlerinde, mesai saatleri dışında fazla çalışma yapan personele fazla çalışma ücreti ödenmesini teminen düzenleme yapılmakta,

- 5543 sayılı İskan Kanununun geçici 4 üncü maddesi uyarınca mahallinde göçer olarak adlandırılanların hak sahiplerinin iskan edilecekleri taşınmaza ilişkin düzenleme yapılmakta,

- 23/6/1997 tarihinden önce yatırım programına alınmış olup, planlama aşaması geçmiş olan veya ihalesi yapılmış olan veya üretim veya işletmeye başlamış olan projeler ile bunların gerçekleştirilmesi için zorunlu olan yapı ve tesislerin Çevresel Etki Değerlendirmesi kapsamı dışında olduğu hükme bağlanmakta,

- Gerçek ve tüzel kişilerce sahip olunan para, döviz, altın, hisse senedi, tahvil ve diğer menkul kıymetlerin Türkiye'ye getirilmesi, taşınmazların kayda alınması suretiyle milli ekonomiye kazandırılması; sahip olunan söz konusu kıymetlerin banka ve aracı kurumlara ya da vergi dairelerine bildirilmek ve cüz'i bir oranda vergi ödenmek suretiyle kayda alınması öngörülmektedir.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1- Madde ile 5510 sayılı Kanunun 61 inci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan hükmün uygulanmasında yaşanan sorunun giderilmesi, 18 yaşına kadar vatandaşlarımızın herhangi bir şart aramaksızın sağlık yardımı alabilmesi ve genel sağlık sigortası kapsamını düzenleyen maddeye hükmün taşınması amaçlanmıştır.

Getirilen bu düzenleme ile örneğin annesi vefat etmiş ve babası ceza evinde veya askerlik hizmetinde bulunan yahut anne/babasının bakmakla yükümlüsü olan kişilerin 18 yaş altı çocuklarının sağlık yardımlarındaki statülerinin belirlenmesi amaçlanmıştır.

Yabancı uyruklu öğrencilerden yükseköğrenim görenler hali hazırda zorunlu olarak genel sağlık sigortalısı sayılmışlardır. Ancak resen tescil edilen bu öğrencilerden yaklaşık % 1,5'i düzenli olarak prim ödemekte diğerleri ise primlerini ödemediği öğrenimleri bittikten sonra ülkemizi terk ettikleri için bunların birikmiş prim borçlarını takip ve tahsilatı yapılamamaktadır. Yeni düzenleme ile sadece yüksek öğrenim sebebiyle değil diğer öğrenim sebepleri ile gelen yabancı uyruklu öğrencilerin de talepleri halinde genel sağlık sigortalısı olmaları amaçlanmıştır.

5726 sayılı Tanık Koruma Kanunu kapsamındaki kişiler ve 6284 sayılı Ailenin Korunması ve Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesine Dair Kanun kapsamında sayılan kişilerin gelir testine tabi olmaksızın genel sağlık sigortalısı olması sağlanmıştır.

Madde 2- Madde ile ülkemizde 1 yıldan fazla ikamet izni ile ikamet eden yabancı uyrukluların genel sağlık sigortalısı olmaları zorunlu olmaktan çıkarılarak isteğe bağlı hale getirilmiştir. Yine kapsamdan çıkış hallerine talepleri halinde talep edilen ay sonu itibarıyla genel sağlık sigortası kapsamından çıkarılmaları amaçlanmıştır.

Madde 3- Madde ile sağlık hizmeti için Kurumca ödenecek bedellerin belirlenmesinde, sağlık hizmeti satın alınan üniversiteler ile özel hastanelerin de katkılarının sağlanması ve karar mekanizmasının şeffaflığının artırılması amaçlanmıştır.

Madde 4- Madde ile sözleşmeli özel sağlık hizmeti sunucuları ve vakıf üniversitesi hastanelerince alınabilecek ilave ücretlerle ilgili düzenleme yapılmıştır.

Ayrıca, 2547 sayılı Yükseköğretim Kanunu kapsamında görev yapan öğretim üyeleri tarafından mesai saatleri dışında sunulan sağlık hizmetleri için alınacak ilave ücretlerin tavanının Bakanlar Kurulu tarafından belirleneceği hükme bağlanmıştır.

Madde 5- Madde ile işverenlerce yurt dışında çalıştırılan sigortalılar için ödenen prime esas kazanç üzerinden primlerde beş puanlık indirim uygulanması, ayrıca bölgesel istihdam teşviki uygulamasının hayata geçirilmesi kapsamında Bakanlar Kuruluna altı puana kadar uygulanacak indirim oranı, indirimin süresi ve sosyo-ekonomik gelişmişlik endeksine göre uygulanacak illeri belirleme yetkisi verilmiştir.

Madde 6- Sosyal güvenlik reformu sonucunda üç kurumun (SSK, Bağ-Kur ve Emekli Sandığı) birleşmesi, ülke nüfusunun tamamına yakınının kapsama alınması, prim yapılandırılmaları gibi nedenlerle artan iş yükü nedeniyle sağlık hizmeti sunucularının fatura ve eki belgelerinin fatura teslim tarihinden itibaren üç ay içinde incelenerek avans hesabı kapatılamayanlardan bu süreden sonra incelemeleri tamamlananlara tahakkuk ettirilen faizlere ilişkin düzenleme yapılmaktadır. Ayrıca, yabancı uyruklu öğrencilere ilişkin olarak 5510 sayılı Kanunun 60 ıncı maddesinde yapılan düzenleme çerçevesinde geçiş hükmü düzenlenmektedir.

Madde 7- Madde ile ilgili kamu kurum, kuruluşu ve sosyal taraflara genel kurul için gerekli hazırlıkları yapabilmesi için yeterli sürenin tanınması amaçlanmıştır.

Madde 8- Madde ile 5543 sayılı İskan Kanununa 21/3/2007 tarihli ve 5608 sayılı Kanunla eklenen geçici 4 üncü madde ile Tarım İşletmeleri Genel Müdürlüğü Ceylanpınar Tarım İşletmesi Müdürlüğüne ait arazi içinde, mahallinde göçer olarak adlandırılanların hak sahiplerinin iskan edilecekleri taşınmaza ilişkin düzenleme yapılmıştır.

Madde 9- Madde ile yükseköğretim kurumlarının ikinci öğretim yapan birimlerinde, mesai saatleri dışında fazla çalışma yapan personele fazla çalışma ücreti ödenmesi öngörülmüştür.

Madde 10- Madde ile KİT sözleşmeli personeline fazla çalışma ücreti ödenmesini teminen 2013 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun eki "K" işaretli cetvelde düzenleme yapılmıştır.

Madde 11- Madde ile 23/6/1997 tarihinden önce yatırım programına alınmış olup, maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla planlama aşaması geçmiş olan veya ihalesi yapılmış olan veya üretim veya işletmeye başlamış olan projeler ile bunların gerçekleştirilmesi için zorunlu olan yapı ve tesislerin Çevresel Etki Değerlendirmesi kapsamı dışında olduğu hükme bağlanmıştır.

Yapılan düzenlemeyle, 2872 sayılı Çevre Kanununun 10 uncu maddesine dayanılarak bugüne kadar yürürlüğe konulan ikincil düzenlemelerle kazanılan hakların korunması ve başlamış olan kamu yatırımlarının kısa sürede tamamlanması amaçlanmaktadır.

Madde 12- Madde ile gerçek ve tüzel kişilerce sahip olunan para, döviz, altın, hisse senedi, tahvil ve diğer menkul kıymetlerin Türkiye'ye getirilmesi, taşınmazların kayda alınması suretiyle milli ekonomiye kazandırılması; sahip olunan söz konusu kıymetlerin banka ve aracı kurumlara ya da vergi dairelerine bildirilmek ve cüz'i bir oranda vergi ödenmek suretiyle kayda alınması ve yapılan bu beyanlardan hareketle inceleme ve soruşturma yapılmaması, diğer nedenlerle de inceleme yapılması veya takdir komisyonu kararına istinaden matrah farkı tespit edilmesi halinde bulunan bu matrah farklarından beyan edilen kıymetlerin tutarının düşülmesi öngörülmektedir.

Diğer yandan, tam mükellefiyete tabi gerçek kişiler ile kurumların kanuni ve iş merkezi Türkiye'de bulunmayan kurumlardan elde ettikleri iştirak kazançları, bu kurumların iştirak hisselerinin satışından doğan kazançları ve yurtdışında bulunan işyeri veya daimi temsilcisi aracılığıyla elde ettikleri ticari kazançları, maddede belirlenen tarihe kadar Türkiye'ye transfer edilmiş olması kaydıyla gelir ve kurumlar vergisinden istisna edilmektedir. Ayrıca, tam mükelleflerin kanuni ve iş merkezi Türkiye'de bulunmayan kurumların tasfiyesinden elde ettikleri kazançları da maddede belirlenen tarihe kadar Türkiye'ye transfer edilmiş olması kaydıyla gelir ve kurumlar vergisinden istisna edilmektedir.

Madde 13- Yürürlük maddesidir.

Madde 14- Yürütme maddesidir.

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi gerekçesiyle birlikte ilişikte sunulmuştur. Gereğinin yapılmasını arz ederim.

Sebahat Tuncel

İstanbul

HAVALE EDİLDİĞİ KOMİSYONLAR (2/395)	
ESAS	Plan ve Bütçe Komisyonu
TALİ	İçişleri Komisyonu Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonu

GENEL GEREKÇE

Dünyada artan mülteci sorunu Türkiye için uzun süredir devam eden önemli bir sorun haline gelmiştir. İran, Irak, Suriye gibi ülkelerden her yıl yüzlerce kişinin sığınmacı olarak göç etmek zorunda kaldığı bir ülke olmasına rağmen mültecilere yönelik bir kanunun olmaması sorunun daha da büyümesine neden olmaktadır. Mülteci statüsünün olmaması ve Türkiye'nin 1951 Cenevre Sözleşmesine koymuş olduğu coğrafi sınırlandırma sorunun çözülmesi önündeki en büyük engeldir. Bu yüzden Hükümetin hazırlamakta olduğunu belirttiği mülteciler, sığınmacılar ve iltica eden kişilerle ilgili yasa tasarısını bu konuda çalışan sivil toplum örgütlerinin önerileri ve talepleri doğrultusunda ve Türkiye'nin taraf olduğu uluslararası sözleşmeler çerçevesinde bir an önce gündemine alarak yasalaştırması gerekmektedir. Zira komşu ülke Suriye'de güncel yaşanan olaylar sonucu ülkelerinden ayrılmak zorunda kalan yüzlerce kişinin sınırdan yaşam hakkı başta olmak üzere sağlık, gıda gibi çok temel sorunlarla baş başa kaldığı tüm kamuoyuna yansımıştır ve Türkiye'nin bu konuya bir an önce eğilmesinin aciliyetini bir kez daha göstermiştir.

Ancak kapsamlı bir kanun hazırlanıncaya kadar mültecilerin özellikle en temel hakları olan sağlık haklarının sağlanması ve tedaviye erişimlerinin kolaylaştırılması için hızlıca bir değişiklik yapılması gerekmektedir. Zira İlticacıların sağlık ihtiyaçlarının nasıl karşılanacağını açıkladığı 1994 yönetmeliği ve 2006 uygulama talimatında, ilticacıların sağlık giderlerini karşılama yükümlülüğü kendilerine ait olduğu belirtilmektedir. Yani ücretsiz herhangi bir sağlık imkanı bulunmamaktadır. Ancak sağlık giderlerini ödeyemeyecek durumda olanlar 3294 sayılı Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışmayı Teşvik Kanunu kapsamında Valilikler bünyesinde bulunan Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakıfları tarafından kısmen karşılanabilmektedir. Ancak pratikte pek çok bürokratik işlemin olması ve sığınmacılara ücretsiz Sağlık hizmetinin karşılanmamasından dolayı sorunu çözmemektedir.

Türkiye'de 2008 yılında 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası (SSGSS) Kanunu çıkarılıncaya kadar, mülteci ve sığınmacıların sosyal güvencelerine dair herhangi bir düzenleme mevcut değildi. SSGSS'da kimlerin genel sağlık sigortası kapsamına alınacağını düzenlediği 60. Maddesinde, sığınmacı ve vatansız statüsünde olan yabancılara da yer verilmiştir. Fakat sığınmacıların bu genel sağlık sigortasından nasıl yararlanacağına ilişkin herhangi bir düzenleme yapılmamıştır.

Her ne kadar ilk bakışta SSGSS'nin 60. Maddesinde "sığınmacı" kelimesinin yer alması olumlu bir gelişme olarak gözüke de Türkiye'deki sığınma sistemindeki tanımlama probleminden dolayı bu yasadan yararlanamamaktadırlar. Türkiye sığınma sistemine göre Avrupa'dan ülkemize iltica eden kişiler için mülteci statüsü ve iltica başvurusu sahibi statüleri, Avrupa dışından sığınma amacıyla gelenlere sığınmacı ve sığınma başvurusu sahibi statüleri mevcuttur. Türkiye'de mülteci statüsü, iltica başvurusu sahibi ve sığınmacı statülerinde sayıca çok az yabancı ikamet etmektedir. İran, Afganistan, Irak, Suriye, Somali gibi ülkelerden gelip sığınma arayan, sığınma başvurusu sahibi statüsünde olanlar asıl hedef grup olmalıdır. Çünkü Türkiye'deki sığınma arayanların çok büyük bölümü başvuru sahibi konumundadır.

Bu düzenleme ile sığınmacı ve vatansız statülerindekilerin genel sağlık sigortası kapsamında sayılmaları muhafaza edilmiş, mülteci, başvuru sahipleri ve ikincil koruma statüsündeki yabancıların kapsama alınması öngörülmektedir. Böylece ağır insan hakları ihlallerine maruz kalan, idam ve recm cezası riskiyle karşı karşıya kalan mağdurların genel sağlık sigortası kapsamına alınması sağlanacaktır. Türkiye'de tüm statülere mensup yabancıların sayısı toplam 20 bin civarında olduğu göz önünde bulundurulursa bütçeye herhangi bir yük getirmeyecektir. Hali hazırda bu statülere mensup yabancılar Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakıfları bütçesinden, oldukça problemlı, şehirden şehre farklı uygulamalarla sağlık ihtiyaçlarını gidermeye çalışmaktadırlar.

Türkiye'nin taraf olduğu birçok uluslararası sözleşmede, "herkesin mümkün olan en yüksek seviyede fiziksel ve ruhsal sağlık standartlarına sahip olma hakkı" temel insan haklarından biri olarak düzenlendiği ve bu sözleşmelerde sadece kendi vatandaşlarına değil sınırları içerisinde bulunan yabancıları, özellikle de dezavantajlı yabancıları da kapsadığı göz önüne alındığında gerekli maddede değişikliğin yapılarak bu sorunun çözülmesi gerekmektedir.

Bu amaçla "Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi" hazırlanmıştır.

İSTANBUL MİLLETVEKİLİ SEBAHAT TUNCEL'İN TEKLİFİ (2/395)
**SOSYAL SİĞORTALAR VE GENEL SAĞLIK SİĞORTASI KANUNUNDA
DEĞİŞİKLİK YAPILMASI HAKKINDA KANUN TEKLİFİ**

MADDE 1- 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigorta Kanununun 60 ıncı maddesinin birinci fıkrası (c) bendinin (1) numaralı alt bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"Vatansızlar, sığınmacılar, mülteciler, ikincil koruma statüsü sahipleri ve sığınma amacıyla Türkiye'ye gelip yetkili makamlara başvurmuş fakat haklarında henüz bir karar verilmeyen yabancılar"

"60 ıncı maddesinin birinci fıkrası (c) bendinin (1) numaralı alt bendi kapsamında genel sağlık sigortalısı olanların genel sağlık sigortası primleri 82 nci maddeye göre belirlenen prime esas günlük kazanç alt sınırının üçte birinin 30 günlük tutarı üzerinden İçişleri Bakanlığı bütçesine konulacak ödenekten karşılanır."

MADDE 2- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Kadın Erkek Fırsat Eşitliği Komisyonu Raporu

Türkiye Büyük Millet Meclisi

Kadın Erkek Fırsat Eşitliği Komisyonu

6.5.2013

Esas No: 1/771

Karar No: 30

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından hazırlanarak Bakanlar Kurulunca Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına sunulan 1/771 esas numaralı "Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı" Başkanlık tarafından 29 Nisan 2013 tarihinde tali komisyon olarak Komisyonumuza; Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler; Adalet; Milli Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor; Bayındırlık, İmar, Ulaştırma ve Turizm; Çevre Komisyonlarına, esas komisyon olarak da Plan ve Bütçe Komisyonuna sevk edilmiştir. Tasarı, Komisyonumuzun 2 Mayıs 2013 tarihli toplantısında, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı ile Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı temsilcilerinin katılımıyla görüşülmüştür.

Sosyal güvenlik uygulamalarının zaman içinde ortaya çıkan ihtiyaçlara cevap verebilmesi amacıyla bazı yeni düzenlemelerin hayata geçirilmesi önem arz etmektedir. Bu sebeple, sosyal güvenlik sistemi kapsamına girecek kişi ve grupların durumları yeniden gözden geçirilmiştir. Bunun yanında, 6284 sayılı Ailenin Korunması ve Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesine Dair Kanunun uygulanmasında, mevzuattaki boşluklardan kaynaklanan çeşitli sorunların meydana geldiği gözlemlenmiş; Tasarının 1 inci maddesi ile 6284 sayılı Kanun kapsamında sayılan kişilerin genel sağlık sigortalısı sayılması öngörülmüştür. Böylece kadının şiddete karşı korunması konusunda uygulamadaki önemli bir eksikliğin giderilmesi amaçlanmıştır.

Tasarı ve gerekçesi incelendiğinde;

5726 sayılı Tanık Koruma Kanunu ile 6284 sayılı Ailenin Korunması ve Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesine Dair Kanun kapsamındaki kişilerin gelir testine tabi olmaksızın genel sağlık sigortalısı sayılması,

Ülkemize öğrenim amacıyla gelen yabancı uyruklu öğrencilerin istemeleri durumunda genel sağlık sigortalısı olmaları,

Ülkemizde bir yıldan uzun süredir ikamet etmekte olan yabancı uyruklu kişilerin genel sağlık sigortalısı olma zorunluluğunun kaldırılarak sigortalılık durumlarının isteğe bağlı hâle getirilmesi,

Sözleşmeli özel sağlık hizmeti sunucuları ile vakıf üniversitesi hastanelerinin daha fazla ilave ücret alabilmesi ve kamu üniversite hastanelerinde öğretim üyelerince verilen sağlık hizmetlerinden ilave ücret alınması uygulamasına geçilmesi,

Yurt içi ve yurt dışında çalışan Türk işçilerinin genel sağlık sigorta primlerinde mevcut düzenlemeye ek olarak çeşitli teşvik uygulamalarının getirilmesi; bu uygulamaların usul ve esaslarını belirlemek üzere Bakanlar Kuruluna yetki verilmesi,

öngörülmüştür.

Tasarı, Komisyonumuza tali olarak havale edilmiş olduğundan, İçtüzüğün 23. maddesi uyarınca tasarının geneli üzerinde görüşme yapıldıktan sonra Tasarının maddelerine geçilmesine karar verilmiştir.

Toplantıda hükümeti temsilen konuşan Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanı Yedigörmüş Gökalep İlhan özetle;

Sosyal güvenlik sistemlerinin sürekli değişebilen sistemler olduğunu, bu nedenle günün koşullarına uyumlu hale getirilmeleri için değişiklikler yapmanın zorunluluk olduğunu,

Sosyal Güvenlik Kurumu olarak tasarıyla getirilen değişiklikleri desteklediklerini,

Yapılacak düzenlemelerin kadın istihdamını olumsuz etkilememesine dikkat ettiklerini,

Mevcut tasarının birinci maddesiyle şiddete uğrayan kadınlar ile Tanık Koruma Kanunu kapsamındaki kişilerle ilgili önemli bir düzenleme yapıldığını,

Tasarının birinci maddesiyle Tanık Koruma Kanunu'nda getirilen değişikliğin ilk aşamada maddenin geri kalan kısmından ayrı şekilde ele alındığını ancak daha sonra birlikte ele almanın daha doğru olacağı kanaatine varıldığını,

ifade etmiştir.

Toplantıya katılan Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı Kadının Statüsü Genel Müdür Yardımcısı İsmet Yıldız Polat da tasarının birinci maddesindeki düzenlemenin 6284 sayılı Ailenin Korunması ve Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesine Dair Kanuna paralel bir düzenleme olduğunu ve söz konusu Kanunun etkin bir şekilde uygulanması için önemli olduğunu ifade etmiştir.

Hükümet temsilcilerinden sonra söz alan Komisyon üyeleri özetle,

Mevcut tasarının birinci maddesiyle Tanık Koruma Kanunu'na getirilen düzenlemenin kadın ve çocuklarla bir ilgisinin olmadığını, aynı maddede birbirleriyle ilişkisiz konulara yer verilmesinin oylamada kafa karışıklığına yol açtığını; bunların ayrı maddelerde düzenlenmesi gerektiğini,

Evlere temizliğe giden kadınların da sosyal güvenlik imkânlarından yararlanmasının yolunun açılması gerektiğini,

Doğum için verilecek teşvikler konusunda yapılacak çalışmalarda diğer bakanlıklarla birlikte çalışılması gerektiğini,

Yurt dışındaki örnekler, özellikle İskandinav ülkeleri, göz önünde bulundurularak doğum öncesi ve sonrasında anne ve babaya verilen izinler dışında "ebeveyn izni" getirilmesinin düşünülmesi gerektiğini,

Nüfus artışının kalkınmaya katkı sağlaması için iyi bir eğitim sistemine ihtiyaç duyulduğu, aksi takdirde artan nüfusun faydadan ziyade yük olacağı ve sadece kol gücüne dayalı iş gücünün artırılacağını,

ifade etmişlerdir.

Tasarının geneli üzerindeki görüşmelerin ardından Tasarının maddelerine geçilmesi oylanarak kabul edilmiş; ardından Komisyonun ihtisas alanıyla ilgili olan 1 inci madde görüşmeye açılmıştır.

Komisyonumuz, tasarının geneli üzerinde ve 1 inci maddesi üzerinde yaptığı görüşmeler neticesinde, Tasarıya ilişkin genel uygunluk bildiriminin esas Komisyon olan Plan ve Bütçe Komisyonuna sunulmasına oy çokluğu ile karar vermiştir.

Raporumuz, Esas Komisyon olan Plan ve Bütçe Komisyonuna gönderilmek üzere Yüksek Başkanlığa saygı ile arz olunur.

Başkan	Başkanvekili	Başkanvekili
<i>Azize Sibel Gönül</i>	<i>Binnaz Toprak</i>	<i>Öznur Çalık</i>
Kocaeli	İstanbul	Malatya
	(Çekimser, muhalafet şerhim vardır)	
Sözcü	Üye	Üye
<i>Tülay Kaynarca</i>	<i>Fatoş Gürkan</i>	<i>Fatma Salman</i>
İstanbul	Adana	Ağrı
Üye	Üye	Üye
<i>Mehmet Kerim Yıldız</i>	<i>Nurdan Şanlı</i>	<i>Gökçen Özdoğan Enç</i>
Ağrı	Ankara	Antalya
Üye	Üye	Üye
<i>Canan Candemir Çelik</i>	<i>Nurcan Dalbudak</i>	<i>Alev Dedegil</i>
Bursa	Denizli	İstanbul
	Üye	
	<i>Gönül Bekin Şahkulubey</i>	
	Mardin	

MUHALEFET ŞERHİ

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nca hazırlanan ve Başkanlığınıza arzı Bakanlar Kurulunca 4/3/2013 tarihinde kararlaştırılan "Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısının "Kadın Erkek Fırsat Eşitliği Komisyonu"nu ilgilendiren 1. Maddesi'nden 5726 sayılı Tanık Koruma Kanunu kapsamındaki kişilerin gelir testine tabii olmaksızın genel sağlık sigortası olmasının maddenin ruhuna uymadığı görüşündeyim. Türkiye'deki gizli tanık uygulaması pek çok durumda istismar edilmekte, kişiler kim olduğunu bilmedikleri ve iddiaları karşısında yüzleşme imkanı bulamadıkları gizli tanıklar kanalıyla mahkum edilmektedirler.

18 yaş altı gençlerin, yabancı uyruklu öğrencilerin ve şiddete uğramış kadınların Genel Sağlık Sigortası kapsamına alınmalarını sağlayan ve bu özellikleriyle çok olumlu bulduğum bu maddeden 5726 sayılı Tanık Koruma Kanunu kapsamındaki kişilerin çıkartılması gerekir.

Binnaz Toprak
KEFEK Başkan Vekili
İstanbul

Çevre Komisyonu Raporu

Türkiye Büyük Millet Meclisi

Çevre Komisyonu

8.5.2013

Esas No: 1/771

Karar No: 30

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığınca hazırlanarak Bakanlar Kurulunca Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına sunulan 1/771 esas numaralı, "Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı" Başkanlık tarafından 29.4.2013 tarihinde, tali komisyon olarak Komisyonumuza, esas olarak da Plan ve Bütçe Komisyonuna sevk edilmiştir.

Tasarı Komisyonumuzun 8.5.2013 tarihli toplantısında, Çevre ve Şehircilik Bakanlığı temsilcilerinin katılımıyla görüşülmüştür.

Toplantıda, tasarının Komisyonumuzu ilgilendiren 11'inci maddesi üzerinde görüşme yapılmasına karar verilmiş ve alınan bu karar doğrultusunda sadece 11'inci madde müzakere edilmiştir.

Tasarının 11'inci maddesi ile 2872 sayılı Çevre Kanununa bir madde eklenmek suretiyle; 23.6.1997 tarihinden önce yatırım programına alınmış olup, planlama aşaması geçmiş olan veya ihalesi yapılmış olan veya üretim ve işletmeye başlamış olan projeler ile bunların gerçekleştirilmesi için zorunlu olan yapı ve tesislerin ÇED kapsamı dışında tutulması hükme bağlanmakta ve başlamış olan kamu yatırımlarının kısa sürede tamamlanması amaçlanmaktadır.

Komisyon üyelerince;

- Torba kanun uygulamasının yasa yapım tekniğine uygun olmadığı, çevre ile ilgili önemli düzenlemelerin genellikle torba kanunların içine konulduğu, böylelikle Çevre Komisyonunun alanı ile ilgili konularda esas komisyon olarak görüşme yapamadığı,

- Yapılan düzenleme ile yönetmelik hükmünün kanuna taşındığı ve mahkeme kararının etkisiz kılınmak istendiği,

- Büyük projelerin ÇED süreci dışında bırakılmaya çalışıldığı,

- Özel sektör yatırımlarının da istisnadan yararlanıp yararlanmayacağının belirsiz olduğu, konularında görüş, eleştiri ve öneriler beyan edilmiştir.

Söz alan hükümet temsilcisi ise;

- Getirilen istisnanın sadece 23.6.1997 tarihinden önce yatırım programına alınan projeler için geçerli olacağını,

- Özel sektöre yönelik bir istisna olmadığını,

- Devlet yatırımlarında kamu yararı ilkesi gözetildiği için böyle bir düzenlemeye gidildiğini, belirtmiştir.

Yapılan görüşmeler neticesinde, maddenin benimsenmesine ancak, sadece devlet yatırımları için uygulanacağını açık bir şekilde yazılmasının daha uygun olacağına karar verilmiştir.

Bu düşüncelerle, raporumuz Esas Komisyon olan Plan ve Bütçe Komisyonuna gönderilmek üzere Yüksek Başkanlığa saygı ile arz olunur.

Başkan	Başkanvekili	Kâtip
<i>Erol Kaya</i>	<i>Osman Kahveci</i>	Aydın Şengül
İstanbul	Karabük	İzmir
		(İmzada bulunamadı)
Üye	Üye	Üye
<i>Eşref Taş</i>	<i>Mehmet Süleyman Hamzaogulları</i>	<i>Mehmet Öntürk</i>
Bingöl	Diyarbakır	Hatay
Üye	Üye	Üye
<i>Osman Boyraz</i>	<i>Zeki Aygün</i>	<i>Hüseyin Cemal Akın</i>
İstanbul	Kocaeli	Malatya
Üye	Üye	Üye
<i>Selçuk Özdağ</i>	<i>Abdurrahim Akdağ</i>	<i>Muzaffer Çakar</i>
Manisa	Mardin	Muş
Üye	Üye	Üye
<i>Gülray Dalıyan</i>	<i>Temel Coşkun</i>	<i>Sena Kaleli</i>
İstanbul	Yalova	Bursa
		(Muhalefet şerhimiz ektedir)
Üye	Üye	Üye
<i>Mustafa Serdar Soydan</i>	<i>Veli Ağbaba</i>	<i>Melda Onur</i>
Çanakkale	Malatya	İstanbul
(Muhalefet şerhim ektedir)	(Muhalefifim, muhalefet şerhim ektedir)	(Muhalefet şerhim ektedir)
Üye	Üye	Üye
<i>Mehmet Hilal Kaplan</i>	<i>Emre Köprülü</i>	<i>Ahmet Kenan Tanrıku</i>
Kocaeli	Tekirdağ	İzmir
(Muhalefet şerhi ektedir)	(Muhalefifim, muhalefet şerhim ektedir)	(Muhalefet şerhim ektedir)
Üye	Üye	Üye
<i>Emin Çınar</i>	<i>Erol Dora</i>	
Kastamonu	Mardin	
(Muhalefifim, muhalefet şerhi ektedir)	(Muhalefet şerhim ektedir)	

MUHALEFET ŞERHİ

Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun tasarısı, bugüne kadar görmüş olduğumuz klasik AKP uygulamalarından bir yenisi olarak karşımıza çıkarılmıştır. Tasarı, her ne kadar Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununa vurgu yapmış olsa da İskân Kanununda, Yükseköğretim Kanununda, Çevre Kanununda, Gelir Vergisi Kanununda değişikliklerle "Torba Düzenleme" haline dönüştürülmüştür.

Tasarının 11. Maddesiyle 9/8/1983 tarihli ve 2872 sayılı Çevre Kanununa Geçici 3. Madde eklenmektedir.

Bu düzenlemeyle ilgili görüşmelerin Esas Komisyon olarak Plan ve Bütçe Komisyonu'nda ele alınıp, Çevre Komisyonu'nun tali komisyon olarak belirlenmesi komisyonların kuruluş, amaç ve işlevi konusunda önemli bir çelişkidir.

Çevre Kanununa eklenmek istenen Geçici Madde 3'le; 23/6/1997 tarihinden önce yatırım programına alınmış olup, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla planlama aşaması geçmiş olan veya ihalesi yapılmış olan veya üretim veya işletmeye başlamış olan projeler ile bunların gerçekleştirilmesi için zorunlu olan yapı ve tesisler Çevresel Etki Değerlendirmesi kapsamı dışında çıkartılmaya çalışılmaktadır.

Çevresel etki değerlendirmesi (ÇED): Gerçekleştirilmesi planlanan projelerin çevreye olabilecek olumlu ve olumsuz etkilerinin belirlenmesinde, olumsuz yöndeki etkilerin önlenmesi ya da çevreye zarar vermeyecek ölçüde en aza indirilmesi için alınacak önlemlerin, seçilen yer ile teknoloji alternatiflerinin belirlenerek değerlendirilmesinde ve projelerin uygulanmasının izlenmesi ve kontrolünde sürdürülecek çalışmaları ifade etmektedir.

Halkın, bilim çevrelerinin, sivil toplum kuruluşlarının, kurum ve kişilerin, farklı kamu kurumlarının yapılacak projeye dair fikirlerini, görüşlerini paylaştıkları bir süreçtir.

Olası çevresel etkilerin tanımlandığı, etkilerin aza indirilmesi için yapılması gerekenlerin planlandığı bir süreçtir.

Planlamanın sağlıklı yapılabilmesi için önemli bir araçtır.

Farklı disiplinlerin, bilimsel çalışmaların içerisinde yer aldığı, yapılması planlanan projeye dair teknik tartışmaların yapıldığı, önlemlerin alınması için fikirlerin sunulduğu bir süreçtir.

Sadece projenin yapımı ve uygulamasını değil, faaliyetin bitmesinin ardından yapılması gerekenleri de planlamaktadır.

Çevresel Etki Değerlendirmesi (ÇED) Yönetmeliği ülkemizde 1993 yılında, Avrupa Birliğinde ise 1985 yılında yayımlanmıştır. Yönetmelik günümüze gelene kadar birçok defa değişikliğe uğramıştır. Ancak en önemli değişiklik ve muafiyetler 2002 sonrasında getirilmiştir.

2008 yılında ÇED Yönetmeliği'ne, Geçici 3 Madde eklenerek 1993 yılından yatırım planına alınan tüm projelere Çevresel Etki Değerlendirme muafiyeti getirilmiştir. TMMOB Çevre Mühendisleri Odasının açtığı dava sonrasında iptal edilen bu madde ve muafiyet kararının ardından, Bakanlık 2011 yılında yönetmeliği tekrar değiştirerek Geçici 3 Madde hükümlerin genişletip termik santralleri de kapsayacak şekilde 2013 ve 2015 yıllarında başlayacak projelere ÇED muafiyeti getirmiştir. Bu değişiklik de yargıya taşınmış ve 1 Nisan 2013 tarihli karar ile Geçici 3 Madde tekrar Yüksek Mahkeme tarafından iptal edilmiştir.

Bu değişiklik çabaları ile, yatırım planına alınan, planlaması tartışılan, ihalesi yapılan kısacası gündeme resmi kayıtlarda farklı isimlerle de olsa getirilen tüm projeler Çevresel Etki Değerlendirme Yönetmeliği kapsamı dışına çıkartılmaya çalışılmıştır. Açılan davalar ile bu işlemin bilim dışılığı, kamuya zararı, halk sağlığına olumsuz etkisi ve hukuksuzluğu birçok defa ortaya konulmasına rağmen hükümet tarafından tekrar tekrar bu değişiklikler kelime ve tarih oynamaları ile hayata geçirilmeye çalışılmıştır.

Son aşamada, Danıştay 14. Dairesi bu değişikliğin yürütmesini durdurmuştur.

1 Nisan 2013 tarihli yürütmeyi durdurma kararından 4 gün sonra 5 Nisan 2013 tarihinde doğrudan Başbakanlık kanalıyla Yönetmelik tekrar değiştirilmiş ve iptal edilen madde daha da genişletilerek tekrar yayımlanmıştır. Bu yönetmelik değişikliğiyle ilgili olarak Çevre Mühendisleri Odası tarafından açılan dava halen devam etmektedir.

Tasarıyla gündeme taşınan bu düzenleme ile daha önce yüksek yargı tarafından iptal edilen ve yürütmesi durdurulan yönetmelikler, TBMM aracılığıyla kanun yapılarak koruma zırhı altına alınmaya ve hukuksuzluğa yasal güvenceye oluşturulmaya çalışılmaktadır. Türkiye Büyük Millet Meclisi, hukuksuzluğun güvenceye dönüştürüldüğü bir organ değildir.

Madde gerekçesinde, "2872 sayılı Çevre Kanununun 10 uncu maddesine dayanılarak bugüne kadar yürürlüğe konulan ikincil düzenlemelerle (yani yönetmeliklerle) kazanılan hakların korunması ve başlamış olan kamu yatırımlarının kısa sürede tamamlanması amaçlanmaktadır" denilmektedir.

Çevre Komisyonu görüşmeleri sırasında ise bu yatırımların hangileri olduğu sorusuna net yanıt alınamamış ve kamu yararı doğrultusunda bu düzenlemenin gündeme alındığına vurgu yapılmıştır.

Oysa Çevresel Etki Değerlendirme (ÇED) raporu, tanımından da anlaşılabacağı üzere bizzatıhi kamu yararının 1. Koşuludur. Kamu yararı için çıkartılan bir düzenlemenin yine kamu yararı adına üstelik kamu yatırımları için bypass edilmesi durumu söz konusudur.

Burada "Ben devletim yaparım, ben devletim kirletirim" mantığı devrededir.

Topluma örnek olması gereken devlet, kendi koyduğu kurala uymayarak, hukuksuzluğa ön ayak edilmeye çalışılmaktadır.

Bu madde, planlanmış olan projelerin dışında üretim veya işletmeye başlamış olan projeler için de ÇED açısından "Af" hükmü anlamına gelmektedir.

Devletin kendine özel düzenleme çıkarması, özel sektör yatırımları açısından da kuşkuyla yaklaşılabilecek bir durumdur.

Düzenlemeyle 1997 öncesi planlama aşaması geçmiş olan veya ihalesi yapılmış olan veya üretim veya işletmeye başlamış olan projeler ile bunların gerçekleştirilmesi için zorunlu olan yapı ve tesisler ÇED kapsamı dışına alınmaktadır. Bu proje ve tesislerin ne olduğu, hangi tarihte planlandığı, proje mi yoksa faaliyet aşamasında olup olmadığı bir liste olarak kamuoyunun bilgisine sunulmamaktadır. Bu durum suiistimale ve soru işaretlerine yol açmaktadır.

Normlar Hiyerarşisi Anayasa, Uluslararası Antlaşmalar, Kanunlar, Kanun Hükmünde Kararnameler, Tüzükler ve Yönetmelikler şeklinde sıralanmasına karşın, bu düzenlemede hiyerarşinin son sırasında yer alan yönetmeliğe göre kanun yapılması söz konusudur.

Bu durum normlar hiyerarşisine de aykırıdır.

Sonuç olarak, çevresel kirliliği göz ardı eden, halk sağlığını önemsemeyen, yüksek yargı kararlarınca defalarca iptal edilen, kanunları kamu yararı gerekçesiyle kendine göre yeniden düzenleyerek eşitlik ve hakkaniyet ilkelerine aykırı olan ve "Normlar Hiyerarşisini" alt st eden bu maddenin tasarıdan çekilmesi gerekmektedir.

<i>Sena Kaleli</i>	<i>Melda Onur</i>	<i>Mehmet Hilal Kaplan</i>
Bursa	İstanbul	Kocaeli
<i>Mustafa Serdar Soydan</i>	<i>Emre Köprülü</i>	<i>Veli Ağbaba</i>
anakkale	Tekirdağ	Malatya

MUHALEFET ŞERHİ

29 Nisan 2013 tarihinde 6 talı komisyondan biri olarak Çevre Komisyonu'na sevk edilen bir 08 Mayıs 2013 tarihinde görüşülen Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı esasen bir torba kanun niteliğindedir.

Tasarının diğer maddelerine baktığımızda birbiriyle hiç ilgisi bulunmayan düzenlemelerin bir arada ve Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu başlığı altında toplandığını görmekteyiz.

Tasarının Çevre Komisyonu ile ilgili 11'inci maddesiyle; 2872 sayılı Çevre Kanunu'na geçici bir madde eklenerek, 23/6/1997 tarihinden önce yatırım programına alınmış olup, maddenin yürürlüğe girdiği tarihi itibarıyla plânlama aşaması geçmiş olan veya ihalesi yapılmış olan veya üretim veya işletmeye başlamış olan projeler ile bunların gerçekleştirilmesi için zorunlu olan yapı ve tesislerin, Çevresel Etki Değerlendirmesi (ÇED) kapsamı dışında tutulması için düzenleme yapılmaktadır.

Bu değişiklik ile birlikte daha önce bu geçici madde kapsamında olmayan tüm alt yapı ve üst yapı tesisleri muafiyet kapsamına alınmıştır. Ayrıca, 23.06.1997 tarihli ÇED Yönetmeliği'nden önce yatırım programlarına alınmış, yani 5.4.2013 tarihi itibarıyla plânlama aşamasını geçmiş veya ihalesi yapılmış veya üretim veya işletmeye başlamış olan projeler ile bunların gerçekleştirilmesi için zorunlu olan alt ve üst yapı tesisleri ÇED sürecinden muaf tutulmuştur. Bu değişiklik, çevre mevzuatının ilga edilmesi, uygulanmaması demektir.

Böylelikle; ÇED Yönetmeliği öncesi yatırım programına alınan Gebze-Orhangazi-İzmir-İstanbul Otoyolu Projesi, 3. Köprü, Akkuyu Nükleer Santrali ve Ilısu Barajı gibi büyük projeler için ÇED süreci ortadan kaldırılmış olmaktadır.

Bu konuda daha önce Danıştay 14'üncü Dairesi'nin vermiş olduğu kararı göz ardı eden Çevre ve Şehircilik Bakanlığı, hukukun arkasından dolanmak isteyerek, bir hukuksuzluk anlayışı çerçevesinde daha yasal düzenleme yapılmadan Çevresel Etki Değerlendirmesi Yönetmeliği'nde değişiklik yapmış, bu değişiklik 5 Nisan 2013 tarihli Resmi Gazete'de de yayınlanmıştır.

Şimdi Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'nın, yani bir devlet kurumunun mevcut bir hukuk kararına karşı göstermiş olduğu sözde uyanık davranışa, Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin de dâhil edilmek istendiğini üzülererek görmekteyiz.

Bu yüzden bir tarafta yüce mahkemelerin ÇED konusundaki kararı, diğer tarafta ÇED sürecinin büyük projelerde ortadan kaldırılmasına itiraz eden vatandaşlarımıza rağmen, adında ve görev tanımlarında çevreyi korumak ve geliştirmek olan Bakanlığın ÇED sürecini kaldırabilmek için vermiş olduğu mesnetsiz mücadeleyi desteklemiyoruz.

Türkiye Büyük Millet Meclisi Çevre Komisyonu olarak yapılması gereken, Torba bir Kanun'a eklenen hükümle Danıştay'ın 1998, 2010 ve 2013 tarihli iptal kararları göz ardı etmek değil, tam tersine yüksek mahkemenin de kararında dile getirdiği iktisadi büyümede sadece iktisadi gelişme göstergeleri değil, aynı zamanda tabii kaynakların korunması, hastalıklarla mücadele edilmesi, kültür miraslarının korunması gibi konularla da ilgilenilmelidir.

Bu yüzden tasarının 11'inci maddesine muhalifiz.

Ahmet Kenan Tanrıku

İzmir

08.05.2013

Emin Çınar

Kastamonu

MUHALEFET ŞERHİ

08 Mayıs 2013 tarihinde görüşülen Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı, her şeyden önce bir torba kanun niteliği taşımaktadır. Çevre komisyonu, tali komisyon olarak tasarıyı görüşmüştür. İlgili maddenin her şeyden önce Çevre Komisyonunda esas komisyon niteliğinde görüşülmesi gerekirken bu uygulanmamıştır. Tasarının tüm maddeleri birbirinden bağımsız olmasına rağmen bütün düzenlemelerin Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu kapsamında değerlendirilmesi kamuoyunun kafasının karışmasına neden olmuş, yapılan düzenlemeler son derece önemli olmasına rağmen kamuoyu bu düzenlemeleri maalesef takip edememiştir.

Tasarıda yapılan düzenleme ile 2872 sayılı Çevre Kanunu'na yapılan bir geçici madde eklenmiştir. Bu geçici maddeye göre 23-6-1997'den önce yatırım programına alınmış ve maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren planlaması ve ihalesi yapılmış projelerden Çevresel Etki Değerlendirme (ÇED) istenmesi zorunluluğu kaldırılmaktadır. Yapılan düzenleme buna yöneliktir. Nerden bakarsanız bakın bir skandal olarak nitelendirilebilecek bu düzenleme ile çevresel olarak olumsuz etkileri büyük olacak yatırımlar çevresel etki değerlendirmelerin (ÇED) dışında tutulacaktır.

Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın "Sağlık Hizmetleri ve Çevrenin Korunması" başlıklı 56. Maddesinde "Herkes, sağlıklı ve dengeli bir çevrede yaşama hakkına sahiptir. Çevreyi geliştirmek, çevre sağlığını korumak ve çevre kirlenmesini önlemek Devletin ve vatandaşların ödevidir." hükmüne yer verilmiştir.

2872 sayılı Çevre Kanunu'nun 1. Maddesinde, Kanunun amacı bütün canlıların ortak varlığı olan çevrenin korunması olarak kabul edilmiş, 2. Maddesinde, sürdürülebilir çevre, "Gelecek kuşakların ihtiyaç duyacağı kaynakların varlığını ve kalitesini tehlikeye atmadan, hem bugünün hem de gelecek kuşakların çevresini oluşturan tüm çevresel değerlerin her alanda (sosyal, ekonomik, fiziki vb.) ıslahı, korunması ve geliştirilmesi sürecini ifade eder"; sürdürülebilir kalkınma ise "Bugünkü ve gelecek kuşakların, sağlıklı bir çevrede yaşamasını güvence altına alan çevresel, ekonomik ve sosyal hedefler arasında denge kurulması esasına dayalı kalkınma ve gelişmeyi ifade eder" şeklinde tanımlanmıştır.

Buna göre, sürdürülebilir çevre ve sürdürülebilir kalkınma ilkelerinin içeriği itibarıyla hem bugünün hem de gelecek kuşakların çevresini oluşturan tüm çevresel değerlerin her alanda ıslahı, korunması ve geliştirilmesi ile sağlıklı bir çevrede yaşamasını güvence altına aldığı açıktır.

Aynı Yasa'nın "Çevresel Etki Değerlendirmesi" başlıklı 10. Maddesinde "Gerçekleştirmeyi planladıkları faaliyetleri sonucu çevre sorunlarına yol açabilecek kurum, kuruluş ve işletmeler, Çevresel Etki Değerlendirmesi Raporu veya proje tanıtım dosyası hazırlamakla yükümlüdürler." ifadesi yer almaktadır. Buna göre, "Çevresel Etki Değerlendirmesi Olumlu Kararı" veya "Çevresel Etki Değerlendirmesi Gerekli Kararı" alınmadıkça bu projelerle ilgili onay, izin, teşvik, yapı ve kullanım ruhsatı verilemez; proje için yatırıma başlanamaz ve ihale edilemez.

İlk olarak Çevresel Etki Değerlendirmesi (ÇED) ile 1993 yılında ÇED Yönetmeliği'nin yürürlüğe girmesiyle tanışan Türkiye, yürürlüğe girdiği tarihten bu yana hep istisnalarla gündeme geldi ve bir türlü koruma güvencesi olmadı. Şu an yapılan düzenleme ile bu istisnalar bir kaide haline getirilmektedir. Bütün siyasi iktidarlar tarafından çok da fazla dikkate alınmayan ÇED raporları, Ak Parti iktidarı döneminde neoliberal politikaların ve yatırım hırsının etkisiyle tamamen ortadan kaldırılmaya çalışılmakta, çevre koruma hukuku ekonomik büyüme hırsına kurban edilmektedir.

2872 sayılı Çevre Kanunu'nun 10. Maddesinde belirtilen ÇED (Çevresel Etki Değerlendirmesi); gerçekleştirilmesi planlanan projelerin çevreye olabilecek olumlu ya da olumsuz etkilerin belirlenmesinde, olumsuz yöndeki etkilerin önlenmesi ya da çevreye zarar vermeyecek ölçüde en aza indirilmesi için alınacak önlemlerin, seçilen yer ile teknoloji alternatiflerinin belirlenerek değerlendirilmesinde ve projelerin uygulanmasının izlenmesi ve kontrolünde sürdürülecek çalışmaları kapsamaktadır.

Bilindiği üzere ÇED yönetmeliğinin geçici 3. Maddesinde, 1993 yılından önce yani yönetmelik yürürlüğe girdiği tarihten önce planlanan yatırımlar ÇED kapsamı dışında tutulmaktaydı. Yönetmeliğin bu düzenlemesi çevre koruma konusunda zafiyet yarattığı için ekoloji örgütleri tarafından yargıya taşındı. Yapılmaya çalışılan projelere Danıştay defalarca iptal kararı vermesine rağmen, idare her seferinde yargı kararlarını etkisiz hale getiren yeni yönetmelik düzenlemesine gitti.

Yönetmelik değişikliğine bu yılın başında Danıştay 14. Dairesi'nin geçici 3. maddeyi iptal etmesi neden oldu. ÇED muafiyetini düzenleyen Yönetmeliğin Geçici 3. maddesine ilişkin Danıştay'ın verdiği son karara göre 7/2/1993 tarihinden yani ilk ÇED yönetmeliğinden önce üretime ve faaliyete başlayan projeler dışındaki tüm projeler için ÇED süreci işletilmesi gerekmektedir. Yönetmelik değişikliği ise "23/6/1997 tarihinden önce yatırım programına alınmış olup 5/4/2013 tarihi itibarıyla planlama aşaması geçmiş olan veya ihalesi yapılmış olan veya üretim veya işletmeye başlamış olan projeler ile bunların gerçekleştirilmesi için zorunlu olan yapı ve tesislere ÇED Yönetmeliği uygulanmayacaktır" kuralını getirmiştir.

Şimdi yapılan düzenleme ile artık iş yasal kılıfa sokulmaktadır. Geçici madde kapsamında olmayan tüm altyapı ve üstyapı tesisleri ÇED raporu alma zorunluluğundan muaf tutulacaktır. Bunun da ötesinde 23-06-1997 tarihli yönetmelikten önce yatırım kapsamına alınmış, bir başka deyişle 05-04-2013 tarihi itibarı ile planlaması yapılmış ya da ihaleye verilmiş halihazırda üretim yapan işletmeler ÇED raporu almadan yollarına devam edebileceklerdir. Bu şekilde çevre yönetmeliği tamamen ortadan kaldırılmış olacaktır. Danıştay'ın iptal kararlarına rağmen böyle bir düzenlemeye gitmek tam bir çevre felaketi olacaktır.

Gebze-İzmir Otoban yolu, Hasankeyf'i sular altında bırakacak Ilısu Barajı, 3. Köprü, Mersin Akkuyu Nükleer Santrali gibi çevresel olumsuz etkileri yoğun olan dev yatırımlar ÇED kapsamı dışına çıkartılmaya çalışılmaktadır.

Hiç bir yatırım projesi, yaşamın korunmasından daha önemli olamaz. Hangi tarihte projelendirilmiş olursa olsun, gerek altyapı gerekse de üstyapı tesisleri hangi tarihte faaliyete başlamış olursa olsun, çevresel etkisi olan tüm yatırımlarda ÇED sürecinin işletilmesi gerekmektedir. Yapılan yönetmelik değişiklikleri ve yasa değişikliği girişimi ile Türkiye'nin imzaladığı pek çok uluslararası sözleşme de çiğnenmiş olacaktır.

Çevrenin korunması ve çevre kirliliği problemi, kirliliğin kaynağı olan ülke ile sınırlı olmadığından ve dünya üzerinde var olan diğer devletleri ve insanları da etkilediğinden, çevrenin korunması ve çevre kirliliğinin önlenmesi amacıyla devletlerarası çalışmalar yapılmış, toplantılar tertip edilmiş ve bildirgeler yayımlanmış, Türkiye'nin de katıldığı uluslararası sözleşmeler imzalanmıştır. "Çevre hakkı" ilk kez 1972'de Birleşmiş Milletler Çevre Konferansı sonucunda yayımlanan Stockholm Deklarasyonu'nda yer almıştır.

Stockholm Deklarasyonu, çevre ile ilgili ilk önemli belge olarak kabul edilmektedir. "İnsanın; hürriyet, eşitlik ve yeterli yaşam koşulları sağlayan onurlu ve refah içinde bir çevrede yaşamak temel hakkıdır" sözleriyle başlayan deklarasyon, doğal hayatın ve yenilenebilir kaynakların korunması, yenilenemeyen kaynakların tükenme tehlikesine karşı önlemler alma, toksit ve diğer maddelerin deşarjı, ısının doğaya onu zararsız kılacak kapasiteyi aşacak şekilde bırakılmasının engellenmesi, kalkınmanın gerekleri ile çevrenin korunması arasındaki çelişkilerin giderilmesi, nükleer silahlara karşı çevrenin korunması gibi konuları ele almaktadır.

28 Ekim 1982 Dünya Doğa Şartı ve 1990 Paris Sözleşmesinde çevre hakkı ile ilgili somut maddeler yer almıştır.

Daha sonra 1984 yılında, Tokyo Konferansı tertip edilmiş ve bu konferansın sonucunda yayınlanan bildiride ise **“Gelişme kavramı yeniden gözden geçirilmeli ve her ülkenin ekonomik gelişmesi, kaynakların korunması ve artırılması dikkate alınarak gerçekleştirilmelidir.** İktisadi büyümede, sadece iktisadi geliştirme göstergeleri değil, aynı zamanda tabii kaynakların korunması, hastalıklarla mücadele edilmesi, kültür miraslarının korunması gibi konularda da ilgilenilmelidir. Temiz hava, su, orman, toprak gibi çevre kaynakları korunmalı, dengeli bir nüfus artışı sağlanmalıdır. **Bütün ülkelerde teknolojik gelişmeler, çevre faktörlerine önem verecek şekilde yönlendirilmelidir.”** denilmiştir.

Bu bağlamda; bütün insanların ortak varlığı olan çevrenin korunması, iyileştirilmesi; kırsal ve kentsel alanda arazinin ve doğal kaynakların en uygun şekilde kullanılması ve korunması; su, toprak ve hava kirlenmesinin önlenmesi; ülkenin bitki ve hayvan varlığı ile doğal ve tarihsel zenginliklerinin korunarak, bugünkü ve gelecek kuşakların sağlık, uygarlık ve yaşam düzeyinin geliştirilmesi ve güvence altına alınması için yapılacak düzenlemeleri ve alınacak önlemleri, ekonomik ve sosyal kalkınma hedefleriyle uyumlu olarak belirli hukuksal ve teknik esaslara göre belirlemek amacıyla 09.08.1983 tarihinde kabul edilen 2872 sayılı Çevre Kanunu, 11.8.1983 günlü, 18132 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe konulmuştur.

Doğamızın korunması ve çevre kirlenmesinin önlenmesi konusunda denetimsizlik yaratacak olan bir düzenlemenin yapılmış olmasını çocuklarımızdan miras aldığımız çevreye bir saygısızlık olarak görmekteyim. Çevre ve Şehircilik Bakanlığı, daha önceleri yönetmelik düzenlemeleri ile ÇED raporlarını bertaraf etmeye çalıştı ancak her seferinde Danıştay engeline takıldı, şimdi yapılması planlanan yasal düzenleme ile “sorun”u tamamen ortadan kaldırmaya çalışmaktadır.

Bu yüzden tasarının 11. maddesine muhalif olduğumu belirtirim. 08.05.2013

Erol Dora

Mardin

Bayındırlık, İmar, Ulaştırma ve Turizm Komisyonu Raporu

Türkiye Büyük Millet Meclisi

Bayındırlık, İmar, Ulaştırma ve Turizm Komisyonu

8/5/2013

Esas No: 1/771

Karar No: 13

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığınca hazırlanarak Bakanlar Kurulunca Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına sunulan ve Başkanlıkça 29/4/2013 tarihinde tali komisyon olarak Komisyonumuza, esas komisyon olarak da Plan ve Bütçe Komisyonuna havale edilen 1/771 esas numaralı “Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı”, Komisyonumuzun 8/5/2013 tarihinde yaptığı on dördüncü toplantısında; Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, Maliye Bakanlığı, Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı, Tarım İşletmeleri Genel Müdürlüğü, Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğü ile Hazine Müsteşarlığı temsilcilerinin katılımlarıyla incelenip görüşülmüştür.

Bayındırlık, İmar, Ulaştırma ve Turizm Komisyonu, tasarı hakkında tali komisyon olarak belirlendiğinden, İçtüzüğü’nün 23 üncü maddesi uyarınca komisyonu ilgilendirdiği düşünülen 8 inci madde üzerinde görüşme yapılması ve diğer maddelerin ayrıca görüşülmemesi kararlaştırılmıştır.

Tasarının Komisyonumuzu ilgilendiren 8 inci maddesi üzerinde yapılan görüşmelerde özetle;

- Ceylanpınar Tarım İşletmesinin 1.761.000 Dekar arazi varlığıyla hem ülkemizin hem dünyanın en büyük tarım işletmesi olduğu,
- 1937 yılından itibaren, düzenli bir şekilde Ceylanpınar’da tarımsal faaliyetin yürütüldüğü ve düzenlemeye konu olan göçer aileler sorununun işletmenin kurulduğu 1937 yılından itibaren devam ettiği,
- Göçer ailelerin İşletmenin tapulu arazisi içerisinde 24 ayrı bölgede yerleşmiş olduğu,
- İşgal edilen yerleşik alanların, köy statüsünde olmayıp göçer grupların kaçak barınaklarından oluştuğu,
- Göçer grupların yerleşimleri kaçak olduğundan, ilgili kurumlarca elektrik, su, yol ve okul gibi altyapı hizmetlerinin getirilemediği,
- Göçer probleminin çözümü için Türkiye Büyük Millet Meclisi tarafından 21/3/2007 tarihli ve 5608 sayılı Kanunun çıkarıldığı,
- Mezkûr Kanunda, hak sahibi göçerlerin Şanlıurfa Valisi başkanlığında kurulacak bir komisyon tarafından tespit edilmesi, Ceylanpınar Tarım İşletmesi arazileri dışında uygun alanda iskân edilmeleri, hak sahibi ailelere, hayvanlarını otlatmaları için mera vasıflı arazi tahsis edilmesi, yeni yerleşim yerinde konut yapmalarını desteklemek amacıyla kredi kullandırılmasına ilişkin hükümlerin yer aldığı ancak, bu kanunun tam olarak uygulanmadığı,
- Göçer ailelerle ilgili 5608 sayılı Kanunla kurulan komisyonun yaptığı çalışmalarda,

- › İşletmede 669 aileden müteşekkil, 4.239 nüfusun yaşadığı,
- › Göçerlere ait 33.810 küçükbaş, 409 büyükbaş hayvanın bulunduğu tespit edildiği,
- Göçer ailelerin işgal ettikleri toplam alanın 251.905 dekar olduğu ve bunun tamamının otlakıye olarak kullanıldığı,
- Göçer ailelerin hayvancılık dışında tarımsal üretim yapmadıkları,
- Tasarıyla tahsisi öngörülen alanın, İşletmenin iki ayrı bölgesinde (Beyazkule, Gümüşsü) 66.210 dekarı tarla arazisi ve 103.035 dekarı otlakıye alanı olmak üzere toplam 169.245 dekar olduğu,
- Tasarıyla göçer ailelerin işletme içerisinden geçen DSİ'ye ait “Şanlıurfa-Mardin Sulama Kanalı” kuzey tarafında iskan edilmelerinin öngörüldüğü ve Urfa-Mardin Ana Sulama Kanalı’nın toplam uzunluğunun 136 km, Ceylanpınar Tarım İşletmesi arazilerinden geçen kısmının 48 km, kanal ağız genişliğinin 26 metre, derinliğinin 6,6 metre ve taşıdığı su kapasitesinin 150 m3/saniye olduğu ve bu kanalın doğal bir sınır oluşturduğu ifade edilmiştir.

Yapılan görüşmelerin ardından Tasarının 8 inci maddesi aynen kabul edilmiş ve Tasarı hakkındaki Komisyonumuzun genel uygunluk görüşünün esas komisyona bildirilmesi kabul edilmiştir.

Raporumuz, esas komisyon olan Plan ve Bütçe Komisyonuna gönderilmek üzere Yüksek Başkanlığa saygı ile arz olunur.

Başkan	Başkanvekili	Kâtip
<i>İdris Güllüce</i>	<i>Oya Eronat</i>	<i>Fatih Han Ünal</i>
İstanbul	Diyarbakır	Ordu
Üye	Üye	Üye
<i>Mehmet Metiner</i>	<i>Hasan Hami Yıldırım</i>	<i>Zülfü Demirbağ</i>
Adıyaman	Burdur	Elazığ
Üye	Üye	Üye
<i>Muhyettin Aksak</i>	<i>Derya Bakbak</i>	<i>Hacı Bayram Türkoğlu</i>
Erzurum	Gaziantep	Hatay
Üye	Üye	Üye
<i>Haluk Eyidoğan</i>	<i>Osman Boyraz</i>	<i>Oktay Saral</i>
İstanbul	İstanbul	İstanbul
(Muhalefet şerhim ektedir)		
Üye	Üye	Üye
<i>Aydın Şengül</i>	<i>Pelin Gündes Bakır</i>	<i>İlyas Şeker</i>
İzmir	Kayseri	Kocaeli
Üye	Üye	
<i>İdris Yıldız</i>	<i>Sakine Öz</i>	
Ordu	Manisa	
(Muhalefet şerhim ektedir)	(Muhalefet şerhim ektedir)	

MUHALEFET ŞERHİ

“Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı”, AKP Hükümeti’nin ülkemizi torba yasa hükümleriyle yönetme, birbirleriyle ilişkisi zor kurulabilecek alanları aynı tasarı içine katma, daha doğrusu “kariştirme” mantığının devamıdır.

Komisyonumuzun alt komisyon olarak görüştüğü bu tasarı da, TBMM’yi, önceki torba yasa hükümleri gibi, sağlıksız ve hızlı bir tartışmaya zorlamakta; nitelikli bir tartışmaya davet etmemektedir. Aksine, yasama organının itibarını düşürecek, yasama sürecinin tüm denetim ve işleyiş mekanizmalarının değerini azaltacak bir komisyon süreci öngörmektedir.

Çerçevesi komisyonlarda çizilmesi gereken, esas ve tali komisyonlar arasında anlamlı bir bilgi alışverişi yaratması, hükümleri açık, kamu yararını gözetmesi beklenen, konunun doğrudan tarafı olan kurum, kişi, komisyon toplantılarında görüş edinilmesini talep ettiğimiz kanun tasarısı ve teklifleri, bu gibi torba kanun tasarıları yoluyla sağlıklı görüşmelerden büyük ölçüde dışlanmaktadır.

Torba kanunlar, yapısı gereği, yasama organını, yürütmenin yedeğine düşürmekte; yasama-yürütme dengesini büsbütün bozarak temsili demokrasiden uzaklaşılmasına zemin hazırlamakta; Meclisimizin yasa koyucu yetkisini uygulamada askıya almaktadır.

Komisyonumuza ulaşan bu tasarı da, ayrıntıya inmeye büyük ölçüde engeldir; konunun hukuki, mali, ekonomik, sosyal niteliklerini, çok boyutlu yapısının tespitini ve Meclis kanalından işleyecek gerçekçi çözüm yollarını tıkamaktadır.

Bayındırlık, İmar, Ulaştırma ve Turizm Komisyonunun alt komisyon olarak, sadece 8 inci maddesini görüştüğü bu kanun tasarısında, 5543 Sayılı İskân Kanununun Geçici 4 üncü maddesinde değişiklik öngören düzenlemesi; mülkiyeti TİGEM’e ait olan, Şanlıurfa ili Ceylanpınar ilçesi, Merkez, Beyazkule ve Gümüşsu mevkilerindeki yaklaşık 170 bin dönümlük parçalı arazinin bir kısmını bölgedeki “göçer yurttaşlar”a ayırmaktadır.

Bölgedeki göçer yurttaşların uzun süredir iskan hakkı için yerleşim yeri talebinde olduğu ve mağduriyetlerinin giderilmesini istedikleri bir gerçektir. Ayrıca, TİGEM’in arazilerinin daha verimli çalışmalar için kullanılması gerektiği de ortadadır. Ne var ki, tasarıda bu göçer yurttaşlara ayrılmak alan net olarak belirtilmemiş, “göçerlerin iskanı için gerekli olan kısımlar” ifadesi yazılarak idareye geniş takdir yetkisi tanınmıştır. Göçerlerin yerleştirilecekleri alana dair altyapı düzenlemelerinin ne olacağı; sağlık, konut, eğitim, hayvancılık ve tarıma dair ön düzenlemeler konusunda ne gibi hazırlıkların yapıldığı ya da yapılacağı anılmamıştır.

Halbuki, göçerlere ayrılacak alanın yaklaşık tespitinin yasada açıkça anılması, göçerlerin yeni barınma alanlarına hangi usullerle yerleştirileceği, yeni barınma alanlarına ilişkin altyapı düzenlemelerinin nasıl yapılacağı ve kalan arazinin ne şekilde kullanılacağına ilişkin net hükümlerin bu maddede belirtilmesi gerekmektedir.

Tasarıdaki ekli cetvellerde farklı parseller gözüktüyor. Bu parseller, birleştirildiğinde 170 bin dönümün ne kadarının göçer yurttaşlara verileceği; Hazinesinin ne kadarını, hangi usullerle elinde tutacağı; Maliye Bakanlığının yetkisinin sınırlarının ne olacağı; bakanlığın daha sonra bu kamu arazilerini özel sektöre açıp açmayacağı ise şüphelidir.

Madde 8 in 2 nci fıkrasında söz edilen “Hak sahipliği”nin 5543 sayılı İskan Kanununda belirtilen tanım ve kurallar çerçevesinde olacağı anlaşılmıştır. Aynı maddenin 4 üncü fıkrasında ise “hak sahibi ailelere iskanen verilecek taşınmazların teslimi” ibaresi tam anlaşılamamaktadır. Bu ibarenin kanun tasarısında adı geçen “taşınmazların” göçerler için yeni belirlenecek yerlerde yeni yapılacak konutların teslimi anlamına geldiği şeklinde bir yorum yapıldığını sanıyoruz. Bu ifadenin daha açık yazılması gerekmektedir.

Tasarı, Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Kanunu’nda olduğu gibi, genel ve masum, ilk bakışta bir alanı kamu yararıyla düzenler gibi gözükse de, aslında arka planda özel firmalara belli kamu arazilerini geçici maddeler yoluyla açmanın sürecidir. Yasa tasarısı, açık bir “geçici madde” hüküm düzenlemediği için, kendi sorularını kendisi hazırlamaktadır.

Haluk Eyidoğan

İstanbul

Sakine Öz

Manisa

İdris Yıldız

Giresun

Plan ve Bütçe Komisyonu Raporu

Türkiye Büyük Millet Meclisi

Plan ve Bütçe Komisyonu

13/05/2013

Esas No: 1/771, 2/395

Karar No: 34

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığınca hazırlanarak Bakanlar Kurulunca 24/4/2013 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına sunulan ve Başkanlıkça 29/4/2013 tarihinde tali komisyon olarak Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonu, Adalet Komisyonu, Milli Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu, Çevre Komisyonu, Kadın Erkek Fırsat Eşitliği Komisyonu ile Bayındırlık, İmar, Ulaştırma ve Turizm Komisyonuna, esas komisyon olarak da Komisyonumuza havale edilen 1/771 esas numaralı “Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı” ile İstanbul Milletvekili Sebahat TUNCEL tarafından hazırlanarak 17/2/2012 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına sunulan ve Başkanlıkça 6/3/2012 tarihinde tali komisyon olarak İçişleri Komisyonu ile Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonuna esas komisyon olarak da Komisyonumuza havale edilen 2/395 esas numaralı “Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi” Komisyonumuzun 8/5/2013 tarihinde yaptığı 37 nci birleşiminde; Hükümeti temsilen Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Faruk ÇELİK ile Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, Maliye Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı, Kalkınma Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı, Hazine Müsteşarlığı, Sosyal Güvenlik Kurumu, Emniyet Genel Müdürlüğü, Tarım İşletmeleri Genel Müdürlüğü, Gelir İdaresi Başkanlığı, Sermaye Piyasası Kurulu, Yurtdışı Türkler ve Akraba Topluluklar Başkanlığı ile çeşitli sendika ve sivil toplum kuruluşlarının temsilcilerinin katılımlarıyla görüşülmeye başlanmıştır. Kanun Tasarısı ile Kanun Teklifinin geneli üzerindeki görüşmelere geçilmeden önce verilen önerge doğrultusunda; 1/771 esas numaralı Kanun Tasarısı ile 2/395 esas numaralı Kanun Teklifi İhtütüğün 35 inci maddesi uyarınca birbirleri ile ilgili görülerek birleştirilmiş ve görüşmelerde 1/771 esas numaralı Kanun Tasarısının esas alınmasına karar verilmiştir.

Kanun Tasarısı ve maddeleri incelendiğinde, sosyal güvenlik uygulamalarında zamanla ortaya çıkan ihtiyaçların karşılanması gerekçesiyle;

- Yükseköğrenim sebebi ile birlikte diğer öğrenim sebepleri ile de ülkemize gelen yabancı uyruklu öğrencilerin talepleri halinde genel sağlık sigortalısı olabilmelerinin,

- 18 yaşından küçüklerin herhangi bir şart aranmaksızın sağlık yardımı alabilmesi ve ilgili düzenlemenin genel sağlık sigortasının kapsamını düzenleyen maddeye taşınmasının,

- 5726 sayılı Tanık Koruma Kanunu kapsamındaki kişiler ile 6284 sayılı Ailenin Korunması ve Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesine Dair Kanun kapsamında sayılan kişilerin gelir testine tabi olmaksızın genel sağlık sigortası kapsamına alınmasının,

- Ülkemizde bir yıldan fazla süreli ikamet izni ile ikamet eden yabancı uyrukluların genel sağlık sigortalısı olmalarının zorunlu olmaktan çıkarılarak isteğe bağlı hale getirilmesinin,

- Sağlık hizmeti için Sosyal Güvenlik Kurumu tarafından ödenecek bedellerin belirlenmesinde görevli Sağlık Hizmetleri Fiyatlandırma Komisyonuna sağlık hizmeti satın alınan üniversiteler ile özel hastanelerin de katılımının sağlanmasının,

- Sözleşmeli özel sağlık hizmeti sunucuları ve vakıf üniversitesi hastanelerinin daha fazla ilave ücret alabilmeleri ve üniversite hastanelerinde, kişilerin tercihleri doğrultusunda öğretim üyelerince verilen sağlık hizmetlerinden ilave ücret alınmasının,

- Sağlık hizmeti sunucularının fatura ve eki belgelerinin, fatura teslim tarihinden itibaren üç ay içinde incelenerek avans hesabı kapatılmayanlardan bu süreden sonra incelemeleri tamamlananlara tahakkuk ettirilen faiz tutarlarının terkin edilmesinin,

- Çalıştırılmak üzere yurt dışına götürülen Türk işçiler için ödenmesi gereken genel sağlık sigortası primlerinin işveren hissesinden beş puanlık indirim uygulanmasının,

- KİT sözleşmeli personeli ile yükseköğretim kurumlarının ikinci öğretim yapan birimlerinde, mesai saatleri dışında fazla çalışma yapan personele fazla çalışma ücreti ödenmesinin,

- Tarım İşletmeleri Genel Müdürlüğünün Şanlıurfa ilindeki arazilerinde mahallinde göçer olarak adlandırılanların iskan edilecekleri taşınmaza ilişkin düzenlemenin yapılmasının,

- 3/6/1997 tarihinden önce yatırım programına alınmış olup, planlama aşaması geçmiş olan veya ihalesi yapılmış olan veya üretim veya işletmeye başlamış olan projeler ile bunların gerçekleştirilmesi için zorunlu olan yapı ve tesislerin Çevresel Etki Değerlendirmesi kapsamı dışında bırakılmasının,

- Gerçek ve tüzel kişilerce sahip olunan para, döviz, altın, hisse senedi, tahvil ve diğer menkul kıymetlerin Türkiye'ye getirilmesi, taşınmazların kayda alınması suretiyle milli ekonomiye kazandırılması; sahip olunan söz konusu kıymetlerin banka ve aracı kurumlara ya da vergi dairelerine bildirilmek ve cüz'i bir oranda vergi ödemek suretiyle kayda alınmasının,

öngörüldüğü anlaşılmaktadır.

2/395 Esas numaralı Kanun Teklifi ile; ikincil koruma statüsü sahipleri ve sığınma amacıyla Türkiye'ye gelip yetkili makamlara başvurmuş fakat haklarında henüz bir karar verilmeyen yabancıların genel sağlık sigortalısı yapılması öngörülmektedir.

Kanun Tasarısı ve Teklifi üzerinde yapılan görüşmelerde;

- Tasarının ağırlıklı olarak sosyal güvenlik alanına ilişkin düzenlemeleri içerdiği, ancak varlık barışına ilişkin düzenlemenin de Tasarıda yer aldığı, bu durumun kanun yapım tekniğine uygun olmadığı,

- Tasarı az sayıda maddeden müteşekkil olmasına rağmen Tasarı ile öngörülen düzenlemelerin teknik konular olduğu, bu nedenle daha ayrıntılı incelenebilmesini teminen bir alt komisyonda görüşülmesinin daha yararlı olacağı,

- Tasarının varlık barışı gibi önemli bir konuda düzenlemeyi öngördüğü, bu konuda Komisyona ayrıntılı bir sunum yapılmasının gerektiği,

- Tanık Koruma Kanunu kapsamındaki kişilerin herhangi bir işçi ve işveren ilişkisine tabi olmadığından gelir testi uygulanmaksızın genel sağlık sigortası kapsamına alınmasının adaletsiz olacağı, prim ödemeksizin genel sağlık sigortası kapsamına alınan kişilerin yaratacağı mali yükün orta ve uzun dönemde vatandaşların katkı payı ödemelerinin yükselmesine sebep olabileceği, düzenlemenin bu nedenle adaletli olmayacağı ve gizli tanıklığı teşvik edeceği, diğer taraftan öngörülen düzenlemeye ilişkin zaruri ihtiyaç varsa bu düzenlemenin Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu yerine Tanık Koruma Kanununda yapılması gerektiği,

- Yüksek öğrenim kurumlarında öğrenim görmekte olan ön lisans ve lisansüstü öğrencilerinden, aylık veya ücretle sürekli bir işte çalışmayan ve yetim maaşı veya nafaka dışında herhangi bir gelire sahip olmayanların da genel sağlık sigortası kapsamına alınmasının daha adil olacağı, ayrıca evlere temizliğe giden insanların sosyal güvenlik statüleriyle ilgili de düzenleme yapılması gerektiği,

- Sağlık Hizmetleri Fiyatlandırma Komisyonunun 7 kişilik üye sayısına ilave olarak eklenecek 2 kişinin özel hastaneler ile üniversite hastanelerinin temsilcileri arasından seçileceğine ilişkin hükmün demokratik katılıma katkı sağlayacağı fakat bu kişilerin Bakanlık tarafından değil temsil edecekleri kurumlar tarafından seçilmesinin daha demokratik bir seçim yolu olacağı,

- Öğretim üyelerinin ilave ücretler yoluyla fazla çalışmaya yönlendirilmesinin, öğretim üyelerinin asıl faaliyetleri olan akademik çalışmalarını aksatabileceği,

- Sözleşmeli özel sağlık hizmeti sunucuları ve vakıf üniversitesi hastanelerince alınacak ilave ücretlerin arttırılmasının sağlık hizmeti bedellerini vatandaşın ödemekte zorlanacağı seviyelere çıkaracağı, ayrıca sağlık sisteminde halihazırda uygulanan erken tetkik ücreti ve istisnai sağlık ücreti gibi uygulamaların yanlış olduğu, diğer taraftan Sağlık Bakanlığı ile Sosyal Güvenlik Kurumu arasındaki eşgüdüm sorununun giderilmesi gerektiği,

- Varlık barışına ilişkin olarak 17 Nisan 2013 tarihinde kamuoyuna açıklamada bulunulduğu, buna mukabil Tasarı ile 22 Nisan 2013 tarihi itibarıyla yurtdışında bulunan para, altın, döviz, menkul kıymet ve taşınmazların kapsama alındığı, ancak düzenlemeye ilişkin bilginin Tasarı TBMM'ye sunulmadan önce duyurulması nedeniyle 17 Nisan 2013 tarihinden sonra servetlerini yurtdışına çıkaranların da varlık barışı uygulamasından yararlanabilecek olmasının kamuoyunda eleştirilere yol açtığı, diğer yandan alınacak yüzde 2 oranındaki verginin çok düşük bir oran olarak değerlendirildiği, ücret geliri elde edenlerden en düşük yüzde 15 oranında vergi kesintisi yapılırken yurt dışından getirilecek kıymetlerin yüzde 2 oranında vergilendirilmesinin sosyal adalet anlayışıyla bağdaşmadığı, söz konusu oranın yurtdışından getirilecek kıymetin türüne göre farklılaştırılarak arttırılmasının daha adil olacağı,

- Ülkemiz vatandaşlarının yurt dışında 130 milyar dolar civarında varlığının bulunduğu, bu tutarın önemli bir kısmının Amerikan Hazine kağıtlarına yatırılmış olduğu, bu varlıkların ülkeye getirilerek milli ekonomiye kazandırılmasının yararlı olacağı, ancak Tasarının terör örgütünün kontrol ettiği fonlara ilişkin bir denetim mekanizması öngörmemesinin büyük bir eksiklik olduğu, bu yolla terör örgütünün uyuşturucu ticareti ve diğer yasa dışı yollarla elde ettiği paraların ülkeye getirilerek aklanabileceği, varlık barışıyla ülkeye getirilecek kıymetlere ilişkin olarak kara para hususunda hangi tedbirlerin alındığının açıklanması gerektiği,

- Yargı kararlarına riayet edilmeyerek bazı projelerin Çevresel Etki Değerlendirmesi raporlarından muaf tutulmasının kabul edilemeyeceği ve hangi projelerin muaf tutulacağını açıklanması gerektiği, çevreyi dikkate almayan bir kalkınma anlayışının uzun vadede olumlu sonuçlar vermeyeceği,

- Sosyal Güvenlik Kurumuna teslim edilen fatura ve eki belgelerin incelenmesi sonucu yapılan yersiz ödemeler geri alınırken faiz işletilmeyeceği, ancak bu durumun kamuoyunda yanlış algılamalara yol açabileceği, ayrıca yersiz ödemelerin nereden kaynaklandığının açıklanmasının yararlı olacağı,

- Genel sağlık sigortası işveren payından yapılacak 6 puanlık indirimin on ve üzeri işçi çalıştıran tüm yatırımlara uygulanacak olmasının doğru bulunmadığı,

şeklindeki eleştiri, görüş ve önerilerin ardından Hükümet adına yapılan tamamlayıcı açıklamalarda;

- Yabancı ülkelerde yaşanan bankacılık krizlerinin güveni sarstığı, buna rağmen Türk bankacılık sektörünün güçlü pozisyonundan ötürü güven verdiği, önceden vergi cennetlerine olan güvenin de çeşitli gelişmeler nedeniyle sarsıldığı, bu anlamda varlık barışı uygulamasının ülkemize çok önemli bir miktarda fon girişini sağlayacağı,

- Varlık barışı düzenlemesinin asıl maksadının vergi toplanması değil, yurt dışında bulunan varlıkların milli ekonomiye kazandırılması olduğu,

- Varlık barışının kara paranın aklanması anlamına gelmediği, kara para ile mücadelenin ilgili kanunlar çerçevesinde devam ettiği, ayrıca varlık barışı uygulamasının devam eden soruşturmaları etkilemeyeceği,

- Varlık barışı uygulamasına yönelik olarak 5811 sayılı Kanun ile yapılan düzenleme sonrasında yaklaşık 47 milyar TL tutarında bir varlığın beyan edildiği ve tahakkuk eden verginin 1,5 milyar TL olduğu,

- Tanık Koruma Kanunu kapsamında olan kişilerin sosyal güvenlik statülerine ilişkin bir düzenleme yapıldığı, bu nedenle bu düzenlemenin Tasarıda yer almasının uygun olduğu,

- Hekim sayısındaki yetersizliklerden ötürü mevcut hekim sayısının daha verimli kullanılması amacıyla öğretim üyelerinin mesai saatleri dışında da hizmet verebilmelerinin sağlanmasının öngörüldüğü,

- Sosyal güvenlik alanında çok önemli reformların gerçekleştirildiği, önceden farklı kurumlar tarafından yürütülen sosyal güvenlik hizmetlerinin tek çatı altında birleştirildiği, ayrıca sosyal güvenlik alanındaki dağınık mevzuatın bir araya toplanarak tek mevzuat haline getirildiği, Sosyal Güvenlik Kurumuna teslim edilen fatura ve eki belgelere ilişkin olarak yapılan yersiz ödemelerde faiz tahakkuk ettirilmemesine ilişkin düzenlemenin, söz konusu kapsamlı reforma geçiş süreci ve öncesine ait olduğu,

- 2007 yılında yapılan bir düzenleme nedeniyle mahallinde göçer olarak adlandırılan kişilerin Tarım İşletmeleri Genel Müdürlüğü'nün Ceylanpınar Tarım İşletmesinin arazilerinin dışına çıkarılmasını gerektirdiği, ancak başka arazi bulunamadığından göçerlerin söz konusu arazide bulundukları, göçerlerin işgal ettikleri araziden çıkarılarak söz konusu arazinin kuzeyine taşınmasının öngörüldüğü,

ifade edilmiştir.

Tümündeki görüşmeleri müteakip Tasarı Komisyonumuzca da benimsenerek maddelerin görüşülmesine geçilmiştir.

Tasarı aşağıdaki değişiklikler yapılmak suretiyle kabul edilmiştir:

- Çerçeve 1 inci madde; Tanık Koruma Kanunu kapsamında koruma tedbiri kararı verilenlerin genel sağlık sigortası kapsamına alınmasına yönelik düzenlemenin maddeden çıkarılması suretiyle kabul edilmiştir.

- Çerçeve 2 nci madde; aynen kabul edilmiştir.

- Çerçeve 3 üncü madde; madde metninin kanunların hazırlanmasındaki usul ve esaslar çerçevesinde yeniden düzenlenmesi suretiyle kabul edilmiştir.

- Çerçeve 4 üncü madde; yükseköğretim kurumlarına ait sağlık hizmeti sunucularında öğretim üyeleri tarafından mesai saatleri dışında verilen sağlık hizmetleri için; Kurumca belirlenmiş sağlık hizmetleri bedelinin poliklinik muayenelerinde bir katını, diğer hizmetlerde ise yüzde ellisini geçmemek üzere ilave ücret alınabilmesini ve bu oranları bir katına kadar artırmaya Bakanlar Kuruluna yetki verilmesini teminen değiştirilmesi suretiyle kabul edilmiştir.

- Çerçeve 5 inci madde; redaksiyona tabi tutulmak suretiyle kabul edilmiştir.

- Çerçeve 6 ncı madde; kanun tekniğine uygunluğun sağlanması amacıyla madde ile düzenlenen geçici 49 uncu maddenin çerçeve 6 ncı madde, geçici 50 nci maddenin ise çerçeve 7 nci madde olarak teselsül ettirilmesi suretiyle kabul edilmiştir.

- Çerçeve 7, 8, 9, 10 uncu maddeler; madde numaralarının sırasıyla 8, 9, 10 ve 11 olarak teselsül ettirilmesi suretiyle kabul edilmiştir.

- Çerçeve 11 inci madde; Çevre Kanununa eklenen geçici 3 üncü maddede yer alan planlama aşaması geçmiş ancak ihale süreci başlamamış olan projelerin madde kapsamının dışına çıkarılması suretiyle çerçeve 12 nci madde olarak kabul edilmiştir.

- Çerçeve 12 nci madde; Gelir Vergisi Kanununa eklenen geçici 85 inci maddenin birinci ve sekizinci fıkralarında yer alan “22/4/2013” tarihlerinin varlık barışının kamuoyuna duyurulduğu tarihten sonrasını kapsamamasını sağlamak amacıyla “15/4/2013” olarak değiştirilmesi suretiyle çerçeve 13 üncü madde olarak kabul edilmiştir.

- Yürürlüğe ilişkin 13 üncü maddesi, madde numaralarında yapılan değişiklikler doğrultusunda redaksiyona tabi tutularak çerçeve 14 üncü madde olarak kabul edilmiştir.

- Yürütmeye ilişkin 14 üncü madde; çerçeve 15 nci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Ayrıca Tasarının tamamı ve Tasarıya ekli liste kanun dili ve tekniği ile kanunların yapılmasındaki esas ve usullere uygunluğun sağlanması bakımından gözden geçirilmiş ve redaksiyon mahiyetinde değişiklikler yapılmıştır.

İçtüzüğün 45 inci maddesi uyarınca Tasarının Genel Kuruldaki görüşmelerinde Komisyonumuzu temsil etmek üzere Kayseri Milletvekili Ahmet ÖKSÜZKAYA, Manisa Milletvekili Recai BERBER ve Kars Milletvekili Ahmet ARSLAN özel sözcü olarak seçilmiştir.

Raporumuz, Genel Kurulun onayına sunulmak üzere Yüksek Başkanlığa saygı ile arz olunur.

Başkan <i>Lütfi Elvan</i> Karaman	Başkanvekili <i>Süreyya Sadi Bilgiç</i> Isparta	Sözcü <i>Ahmet Öksüzkaya</i> Kayseri (Bu raporun özel sözcüsü)
Üye <i>Mehmet Şükrü Erdinç</i> Adana	Üye <i>Ekrem Çelebi</i> Ağrı	Üye <i>İzzet Çetin</i> Ankara (Karşı oy yazımız ektedir)
Üye <i>Bülent Kuşoğlu</i> Ankara (Muhalefet şerhi)	Üye <i>Sadık Badak</i> Antalya	Üye <i>Mehmet Günal</i> Antalya (Muhalefet şerhi ektedir)
Üye <i>Haluk Ahmet Gümüüş</i> Balıkesir (Karşı oyum ektedir)	Üye <i>Hüseyin Şahin</i> Bursa	Üye <i>Cahit Bağcı</i> Çorum
Üye <i>Mehmet Yüksel</i> Denizli	Üye <i>Cengiz Yavilioğlu</i> Erzurum	Üye <i>Salih Koca</i> Eskişehir

Üye <i>Kazım Kurt</i> Eskişehir (Karşı oyum eklidir)	Üye <i>A. Nejat Koçer</i> Gaziantep	Üye <i>Feramus Üstün</i> Gümüşhane
Üye <i>Ferit Mevlüt Aslanoğlu</i> İstanbul (Karşı oyum ektedir)	Üye <i>Aydın Ağan Ayaydın</i> İstanbul (Karşı oyum eklidir)	Üye <i>Mehmet Muş</i> İstanbul
Üye <i>Müslim Sarı</i> İstanbul (Karşı oyum ektedir)	Üye <i>Musa Çam</i> İzmir (Karşı oyum eklidir)	Üye <i>İlknur Denizli</i> İzmir
Üye <i>Rahmi Aşkın Türeli</i> İzmir (Karşı oyum ektedir)	Üye <i>Ahmet Arslan</i> Kars (Bu raporun özel sözcüsü)	Üye <i>Muzaffer Baştopçu</i> Kocaeli
Üye <i>Mustafa Baloğlu</i> Konya	Üye <i>Mustafa Kalaycı</i> Konya (Muhalefet şerhi eklidir)	Üye <i>Mustafa Şahin</i> Malatya
Üye <i>Erkan Akçay</i> Manisa (Muhalefet şerhi ektedir)	Üye <i>Uğur Aydemir</i> Manisa	Üye <i>Recai Berber</i> Manisa (Bu raporun özel sözcüsü)
Üye <i>Sümer Oral</i> Manisa (Muhalefet şerhim ektedir)	Üye <i>Abdulkerim Gök</i> Şanlıurfa	Üye <i>Hasip Kaplan</i> Şırnak (Muhalefet şerhi ektedir)
	Üye <i>Ertuğrul Soysal</i> Yozgat	

CHP MUHALEFET ŞERHİ

Sosyal güvenlikle ilgili olarak sonuncusu üzerinden henüz birkaç ay gibi bir zaman geçmişken yeni bir yasa tasarısı ile karşı karşıyayız. Üstelik bu da diğerlerine nazaran “mini” olarak nitelendirilebilecek bir torba kanun tasarısıdır. Tasarı, yürürlük ve yetki maddesi dışında kalan 13 madde ile en az 9 farklı kanunu ilgilendiren değişiklikler getirmektedir. İktidar partisi çoğunluğuna güvenerek TBMM’yi adeta bir kanun yapma fabrikasına çevirmiştir. Hükümet, yönetmelik veya bakan onayı gibi alt ve basit düzenlemelerle halledilebilecek hususları dahi TBMM’yi pervasızca devreye sokarak kanun konusu yapmaktadır. Ancak TBMM’nin diğer asil fonksiyonu olan hükümet denetimi ise adeta sıfır noktasındadır. Bu durum ise yasama organını adeta yürütmenin emrinde bir birime çevirmiştir.

Tasarı ile ilgili Komisyon toplantısı Salı Öğleden sonra bildirilmiş ve Çarşamba sabahı Komisyon toplantısı yapılmıştır. Muhalefet partisi gruplarına hazırlık yapma süresi tanınmadan yapılan bu emrivaki düzenleme karşısında konu önemli olduğu halde bir alt komisyon kurulması önerimiz de maalesef reddedilmiştir. Muhakkak ki, nedense çok acilen görüşülmesi tercih edilen bu tasarıda gözden kaçan hususlar olabilecektir.

Diğer taraftan bu tasarı, iktidarın adım adım sosyal güvenlik ilkesinden uzaklaşmasının son bir örneğidir. Çünkü getirilen düzenleme ile esas olarak sosyal güvenlikle devletin üzerindeki sorumluluğu yine vatandaşa ve sigortalıya atmasına şahit olmaktayız. Sosyal güvenlikle ilgili olan ve sigortalı lehine görünen düzenlemeler ise SGK’nın uygulamada sigortalıdan almayı beceremediği bazı meblağların yasa ile kapsam dışına alınmasından ibarettir. Yani bir mecburiyet ve beceriksizliğin sonucudur.

Yasa tasarısının ilk maddesi ile 5510 sayılı Kanun’un 61’inci maddesinde yapılmak istenen değişiklikler arasından Komisyon’daki ısrarımız ve önerimiz üzerine 5726 Sayılı Tanık Koruma Kanunu kapsamındaki kişilerin çıkarılmasını Çalışma Bakanının ve Komisyon üyelerinin kabul etmesini memnuniyetle karşılıyoruz. Doğru bir adım atılmış ve adalet adına bir yanıltan dönülmüştür.

Yasa tasarısının 4’üncü maddesi ile 5510 Sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu’nun 73’üncü maddesinde, sigortalı hastaların sağlık hizmetlerine erişimini kısıtlayacak önemli değişiklikler yapılmak istenmektedir. Bu haliyle, Genel Sağlık Sigortası Anayasa’nın temel ilkelerinden sosyal devlet ilkesiyle çelişir niteliktedir, zira sağlık hizmetlerinin finansmanı önemli ölçüde prim ödemiş olan sigortalıya yüklenmektedir. Devlet hastaneleri ve kamu üniversite hastaneleri dışında kalan, vakıf üniversiteleri hastaneleri dahil SGK ile sözleşmesi bulunan bütün sağlık kuruluşlarından sağlık hizmeti alan tüm sigortalıların ödeyeceği “İlave ücret” bir kat artırılmaktadır. Özel hastaneler, vakıf üniversite hastaneleri, özel tıp merkezleri ve poliklinikler gibi sağlık kuruluşlarına başvuran sigortalılardan Sağlık Uygulama Tebliği’nde (SUT) belirlenen sağlık hizmeti bedelinin iki katı kadar ilave olarak ücret alınabilmektedir. Alınabilecek ilave ücret bakanlar kurulu tarafından belirlenecektir. Bu miktar, sağlık hizmeti bedelinin önce %30’u, sonra %70’i, ardından %90’ı kadar iken tasarı yasalarsa %200’üne çıkabilmektedir. Kamu yararı ilkesi gereğince, tıp fakülteleri ve öğretim üyelerinin de büyük çoğunluğunca önerildiği gibi öğretim üyelerine hekim ve uzman hekim yetiştirme, bilimsel araştırma ve ileri düzeyde sağlık hizmeti vermelerini sağlayıcı koşullar yaratılması, gereksinim duyan sigortalıların parası olmadığı için ulaşamadığı, ya da koşullarını çok fazla zorlayarak ulaşabildiği bir sistem yerine daha makul bir sistem oluşturulabilir. Sağlık hizmetlerinde geldiğinden beri maliyetleri bir anlamda da sağlık harcamalarını 6 kat artırarak özellikle tıbbi tedaviyi değil otelcilik hizmetlerini ağırlıklı sunarak halkı kandıran iktidar, sorumlu olduğu bu durumu sigortalıya yükleyerek durumu kurtarmaya çalışmamalıdır.

Komisyonunda kabul edilerek Genel Kurul’a sevk edilen tasarının 12’nci maddesi ile 2872 Sayılı Çevre Kanunu’na geçici bir madde ilave edilmektedir. Bu maddenin yasa yapım tekniğine uymaması ve bu haliyle yasama organı olan TBMM’nin birikim ve geleneğine aykırı olması bir yana Anayasa’da öngörülen en temel ilkelerden hukuk devleti ilkesiyle de çelişir niteliktedir. Sözkonusu madde ile Hükümet’in yapmayı planladığı geniş kapsamlı alt yapı yatırımları; nükleer santraller, hava alanları, demir yolları, otoyollar, üçüncü köprü gibi ilan edilmiş projelere Çevresel Etki Değerlendirmesi (ÇED) muafiyeti getirilmektedir. ÇED, belirli bir proje veya doğal gelişimin çevre üzerindeki etkilerinin belirlendiği bilimsel olması gereken bir süreçtir. Çevre ve dolayısı ile ÇED hayati bir konudur ve kalkınma için elzem olması gereken bir uygulamadır. Ancak, ne yazık ki Hükümet, başlattığı ve başlatmak istediği projelere ilişkin olarak ÇED muafiyeti getiren yönetmelik hükmünün Danıştay tarafından sürekli iptali nedeniyle çareyi, temel hukuk ve etik kuralları ihlal ederek tasarıya geçici bir madde olarak yönetmelik hükmünü ithal etmekle bulmuştur. Bu durum bir kamusal anlayış yanı sıra Türkiye’nin çevre alanında taraf olduğu uluslararası belgeler karşısında da Türkiye’yi zor duruma sokacak ve AB uyum sürecini de olumsuz etkileyecektir.

Tasarının 13’üncü maddesi 193 Sayılı Gelir Vergisi Kanunu’na eklediği geçici 85’inci madde ile çok önemli ve sakıncalı bir düzenleme getirmektedir.

Hükümetin IMF’ye olan borcumuzun sıfırlandığı bu ayda nerede ise bayram ilan edecek kadar propaganda vesilesi yaptığı, finansal durumumuzun iyiliği ile övüldüğü bir zamanda “Varlık Barışı” gibi sakıncalı ve ancak dar boğazlarda yapılması gerekebilen bir düzenlemeyi devreye sokması manidardır.

Tasarıyı getirirken ilgili Başbakan Yardımcısının belirttiği gibi özel sektör dış borcu çok yüksektir ve Türkiye’yi riske sokmaktadır. Diğer taraftan istihdam ve sürdürülebilir istikrarlı bir büyüme de sağlamamıştır. Üretim azalmış bir çok reel sektör kuruluşu rekabet edemez duruma gelmiştir. Hükümetin yanlış ekonomi politikaları sonucu Türkiye’yi getirdiği süreçte böyle bir düzenleme yapmaya çalışmasını anlamakla birlikte kaynakların, istihdam artırıcı ve yatırım şartlı getirilmemesini de anlamakta zorlanıyoruz. Türkiye ne olursa olsun para gelsin noktasına mı gelmiştir ki hiçbir sınırlama olmaksızın yurt dışına kaçan paranın vergisiz gelmesi, yatırım ve istihdam artırıcı koşullar olmaksızın yasalaştırılmaya çalışılmaktadır? Ayrıca bu defa yapılmakta olan düzenleme ile yurt dışındaki varlıklarla, varlığı getiren arasında illiyet bağı kurulması da istenmemektedir.

Ancak, düzenleme bu haliyle eksik kalacaktır. Konu sadece vergisel boyutu ile ele alınmış, SPK, Kambiyo Rejimi ve yabancı bayrak taşıyan yat, kotra gibi unsurlar boyutu ihmal edilmiştir.

Eğer, yurt dışından varlık getiren şirket halka açık bir şirket ise diğer ortakların şirketin kazancının saklandığının iddia etmeleri halinde konu SPK tarafından inceleme konusu yapılmak zorunda kalmacaktır.

Eğer, Hazine yetkilileri yurt dışından getirilen varlıklarla ilgili 32 Sayılı Karara aykırı bir durum tespit eder veya ihbar alırlarsa yine inceleme yapabileceklerdir.

Diğer yandan artık önemli bir maddi kayba neden olan yerlilere ait yat, kotra gibi servet unsurlarının da af kapsamına alınarak bu alandaki ÖTV’nin de makul bir seviyeye getirilerek bu istisnai durumun genişletilmesi gerekirdi.

Unutulmaması gereken bir husus da MASAK’ın yasal olarak istenildiği zaman konunun üzerine gidebilecek durumda olmasıdır.

13'üncü madde ile getirilen bu çok önemli düzenleme konusunda ilgili Bakanların bilgi vermemesi, adeta bilgi vermekten kaçmaları yine manidardır. Her hal ve karda Hükümet “Varlık Barışı” ile ne kadar gelir beklediğini, yurt dışında yerlilerin ne kadar parası olduğu tahminini açıklamak zorundadır. Getirilecek olan meblağın önemli bir kısmının terör örgütü PKK'ya ait olacağı iddialarına makul cevaplar bulmak zorundadır.

Şimdiye kadar tüm büyüme planlarını üretim ve istihdama değil de borçlanmaya dayandırmış olan Hükümetin bir anlamda bu tasarrufu ile yolun sonuna doğru gitmekte olduğunu görmesi lazımdır.

Ferit Mevlüt Aslanoğlu

İstanbul

Haluk Ahmet Gümüş

Balıkesir

İzzet Çetin

Ankara

Rahmi Aşkın Türeli

İzmir

Kazım Kurt

Eskişehir

Musa Çam

İzmir

Bülent Kuşoğlu

Ankara

Aydın Ağan Ayaydın

İstanbul

Müslim Sarı

İstanbul

MUHALEFET ŞERHİ

(Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı hk.)

Kanun Tasarısında; konu ve amaç bütünlüğü olmayan, konu itibarıyla aralarında hiçbir bağlantı bulunmayan birçok mevzuatta düzenleme yapılmaktadır.

15 maddeden oluşan bu Tasarı ile 7 adet Kanunda çeşitli değişiklikler yapılmaktadır.

“Torba Kanun” olarak nitelenen bu türlü uygulamalar sonucu, kanunlar için aranan öngörülebilir, anlaşılabilir ve ulaşılabilir olma özellikleri tamamen yok edilmektedir. Hukuki güvenlik ilkesi, yürürlükte bulunan ve herkes için bağlayıcı olan kuralların açık, ulaşılabilir ve öngörülebilir olmasını gerekli kılar.

Ülkemizde son yıllarda yaygınlaşan bu şekildeki yasa yapım tarzı, hukukun bu genel ilkesini, dahası hukukun kendisini altüst etmiş bulunmaktadır.

Tasarıyla ilgili olarak, Mevzuat Hazırlama Usul ve Esasları Hakkında Yönetmeliğe göre hazırlanması zorunlu olan Düzenleyici Etki Analizi yoktur.

Dolayısıyla, Tasarının; bütçeye, mevzuata, sosyal, ekonomik ve ticari hayata, çevreye ve ilgili kesimlere etkilerinin ne olacağı bilinmemekte, bu yönde bir değerlendirme bulunmamaktadır.

GENEL SAĞLIK SİGORTASI KAPSAMI (Madde 1);

5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 60 ıncı maddesinde yapılan değişiklik sonucu; gelir tespiti yapılmaksızın genel sağlık sigortalılığı ya da bakmakla yükümlü olduğu kişi bulunmayan Türk vatandaşlarından 18 yaşını doldurmamış çocuklar ile ana ve babası olmayan Türk vatandaşlarından 18 yaşını doldurmamış çocuklar genel sağlık sigortası kapsamına alınmaktadır. Böylece 18 yaşına kadar olan herkes, şartsız olarak genel sağlık sigortalısı sayılmaktadır.

Dolayısıyla, yapılan düzenleme bugüne kadar söylenen, 18 yaşına kadar olan herkesin genel sağlık sigortası kapsamına alındığı sözlerinin gerçeği yansıtmadığının ikrarı anlamına gelmektedir.

Diğer taraftan; ülkemizde öğrenim gören yabancı uyruklu öğrenciler, mütakabiliyet ve Türkiye’de bir yıl yerleşik olma şartları aranmaksızın ilk kayıt tarihinden itibaren üç ay içerisinde talepte bulunmaları halinde genel sağlık sigortalısı olabilmekte, prime esas günlük kazanç alt sınırının üçte birinin 30 günlük tutarı üzerinden genel sağlık sigortası primi ödemeleri öngörülmektedir. Mevcut hükümlere göre sadece yükseköğrenim gören yabancı uyruklu öğrenciler kapsamda iken, tüm öğrenciler isteğe bağlı olarak kapsama alınmaktadır.

Yine, 6284 sayılı Ailenin Korunması ve Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesine Dair Kanuna göre hakkında koruyucu tedbir kararı verilen kişiler bu hâllerin devamı süresince gelir tespiti yapılmaksızın genel sağlık sigortalısı sayılmaktadır. Bu kişiler, prim ödemeksizin sağlık hizmetleri ve katılım payları devlet tarafından karşılanan vatandaşlar kapsamında değerlendirilmektedir.

Hükümet Tasarısında yer alan 5726 sayılı Tanık Koruma Kanunu kapsamında haklarında koruma tedbirleri uygulanan kişilerin de sağlık hizmetleri ve katılım paylarının devlet tarafından karşılanacak şekilde gelir tespiti yapılmaksızın genel sağlık sigortalısı sayılmasını içeren düzenleme Komisyonunda yaptığımız eleştiriler üzerine maddeden çıkarılmıştır. Böylelikle AKP Hükümetinin, hiçbir haklı gerekçesi olmayan ve birçoğu PKK’lı olduğu söylenen gizli tanıkları genel sağlık sigortası kapsamına alma girişimi engellenmiştir.

YABANCILAR İÇİN GENEL SAĞLIK SİGORTALILIĞI BAŞLANGICI (Madde 2);

5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 61 inci maddesinde yapılan değişiklik sonucu; mütakabiliyet esası da dikkate alınmak şartıyla, oturma izni almış yabancı ülke vatandaşlarından yabancı bir ülke mevzuatı kapsamında sigortalı olmayan kişiler, Türkiye’deki yerleşim süresinin bir yılı geçtiği tarihten sonra talepte bulunmaları halinde talep tarihini takip eden günden itibaren genel sağlık sigortalısı sayılmaktadır.

Böylelikle Türkiye’de yerleşim süresi bir yılı geçen yabancıların genel sağlık sigortalısı olma zorunluluğu kaldırılarak, isteğe bağlı hale getirilmektedir.

Ayrıca, ülkemizde öğrenim gören yabancı uyruklu öğrencilerden Kuruma müracaat edenlerin, talep tarihini takip eden günden itibaren genel sağlık sigortalılığının başlatılması ve öğrenimleri süresince genel sağlık sigortalılıklarının devam etmesi öngörülmektedir.

SAĞLIK HİZMETLERİ FİYATLANDIRMA KOMİSYONU (Madde 3);

5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 72 nci maddesinde yapılan değişiklik sonucu; Sağlık Hizmetleri Fiyatlandırma Komisyonuna üniversite hastaneleri ile özel hastaneleri temsilen iki üye alınarak üye sayısı 9’a çıkarılmaktadır. Yeni düzenlemeyle ilgili bakanlık ve kurumları temsil edecek Komisyon üyelerinin Bakanlıkça belirlenmesi öngörülmektedir.

Maliye, Sağlık ve Kalkınma bakanlıkları, Hazine Müsteşarlığı ve üniversite hastaneleri ile özel hastaneleri temsilen belirlenecek üyelerin ilgili bakanlık ve kurumlarca teklif edilecek kişiler arasından Bakanlıkça belirlenmesi, gerçek manada temsil ve katılımcılığın sağlanması açısından daha doğru olacaktır. Madde bu şekilde düzenlenmelidir.

SAĞLIK HİZMETLERİNDE İLAVE ÜCRETLER (Madde 4);

5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 73 üncü maddesinde yapılan değişiklik sonucu; özel hastanelerce alınabilecek ilave ücretin tavanı, Sağlık Hizmetleri Fiyatlandırma Komisyonunca belirlenen sağlık hizmetleri bedelinin bir katından iki katına yükseltilmektedir.

Buna göre, vakıf üniversiteleri dahil sözleşmeli sağlık hizmeti sunucularınca, Sağlık Hizmetleri Fiyatlandırma Komisyonunca belirlenen sağlık hizmetleri bedeline ek olarak, bu bedellerin iki katına kadar alınabilecek ilave ücretin tavanını belirlemeye Bakanlar Kurulu yetkili bulunmaktadır.

AKP Hükümeti özel hastanelerce alınabilecek ilave ücretin tavanını % 100 artırmaktadır. Bu artış insaf ve vicdan ölçüleriyle bağdaşmamaktadır. Bu düzenleme ile yanlış politikaların faturası halka çıkarılacaktır.

Yapılan düzenleme, sigortalılar ile emekli, dul ve yetimlerin büyük çoğunluğunun özel hastane hizmetlerinden yararlanabilme imkanını ortadan kaldıracak ve devlet hastanelerinde yığılmalara sebep olacaktır.

Maddede yapılan bir başka değişiklikle; yükseköğretim kurumlarına ait sağlık hizmeti sunucularında öğretim üyeleri tarafından mesai saatleri dışında bizzat verilen sağlık hizmetleri için Kurumca belirlenmiş sağlık hizmetleri bedelinin, poliklinik muayenelerinde bir katını, diğer hizmetlerde yüzde ellisini geçmemek üzere, üniversite yönetim kurulu kararıyla öğretim üyelerinin unvanları itibarıyla belirlenen miktarda ilave ücret alınabilmesi, ancak alınacak ilave ücret bir defada asgari ücretin iki katını geçmemesi öngörülmektedir. Bu oranları bir katına kadar arttırmaya Bakanlar Kurulu, ilave ücret alınamayacak sağlık hizmetlerini belirlemeye Kurum yetkili kılınmaktadır. Bu düzenlemenin tam gün yasası sonucu yaşanan sorunlar nedeniyle getirildiği anlaşılmaktadır.

SİGORTA PRİMİ TEŞVİĞİ (Madde 5);

5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 81 inci maddesinde yapılan değişiklik sonucu; özel sektör işverenlerinin yurtdışındaki işyerlerinde çalıştırılmak üzere sigortalı olarak yurt içinden götürülen sigortalılar için, prime esas kazanç üzerinden ödenecek genel sağlık sigortası priminin işveren hissesinin beş puanlık kısmına isabet eden tutarın Hazinece karşılanması öngörülmektedir.

Maddede ayrıca, on ve üzerinde sigortalı çalıştıran işyerlerine uygulanmak üzere, mevcut uygulamada Hazinece karşılanan 5 puana ilave olarak, prime esas kazanç alt sınırı üzerinden altı puana kadar ilave puan eklemeye, sosyo-ekonomik gelişmişlik endeksini dikkate almak suretiyle ilave puan uygulanacak illeri ve uygulama süresini belirlemeye Bakanlar Kurulu yetkili kılınmaktadır.

Bu düzenleme, süresi sona eren 5084 sayılı Kanunda yer alan prim teşvikinin devam ettirilmesi anlamına gelmektedir. Ülkemizin ihtiyacı olmayan alanlar da dahil yapılacak her yatırıma teşvik verilmesi yerine, ihtiyacımız olan ve il/ilçelerimizde potansiyel arz eden sektörler için teşvik verilmesi ülke ekonomimiz açısından önemlidir. Bu husus mutlaka dikkate alınmalıdır.

Bölgesel gelişmişlik farklarının giderilmesi amacıyla verilecek bu teşvikin, iller yerine ilçeler itibariyle uygulanması daha doğru olacaktır. Sosyo-ekonomik gelişmişlik yönünden önde gelen illerimizin bile birçok ilçesi çok geri kalmış durumdadır. İl merkezleri ile ilçeler arasında gelişmişlik yönünden genellikle büyük farklar olduğu bir gerçektir. O nedenle bu teşvik, hem amacın gerçekleşmesi, hem de hakkaniyet açısından mutlaka ilçe bazlı olmalıdır.

YERSİZ ÖDEMELERİN TAHSİLİNDE FAİZ ALINMAMASI (Madde 6);

5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununa eklenen geçici 49 uncu maddede; sağlık hizmet sunucularının sunmuş oldukları hizmetlere ilişkin olarak 16/1/2012 tarihinden önce Kuruma teslim ettikleri fatura ve eki belgelerden, teslim tarihinden itibaren üç ay içerisinde incelenemediği için avansı kapatılamayanların daha sonraki dönemde yapılan incelemesi sonucunda sağlık hizmet sunucusuna yapıldığı tespit edilen yersiz ödeme tutarı için kanuni faiz tahakkuk ettirilmemesi, tahakkuk ettirilmiş faizin terkin edilmesi, nakden veya mahsuben faiz tahsilatı yapılmışsa iade edilmesi öngörülmektedir.

Sağlık hizmet sunucularının fatura ve eki belgelerinin Kanunda yer alan üç aylık sürede incelenememesine dayanılarak, yersiz yapılmış ödemeler faizsiz olarak geri alınacaktır.

Bu düzenleme kapsamında hangi sağlık hizmet sunucularına imkan sağlandığı, kimlere faiz tahakkuk ettirilmeyeceği ve kimlerin tahakkuk ettirilmiş faiz borcunun terkin edileceği ve kimlere iade edileceği, fatura ve eki belgelerin neden zamanında incelenmediği cevap verilmesi gereken sorulardır. Bu düzenleme bir anlamda af niteliğini taşımaktadır.

MEVCUT YABANCI ÖĞRENCİLERİN GENEL SAĞLIK SİGORTASI (Madde 7);

5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununa eklenen geçici 50 nci maddede; bu maddenin yayımı tarihinde ilk kaydını yaptırmış olup öğrenimlerine devam eden yabancı uyruklu öğrencilerden, bu maddenin yayımı tarihinden itibaren üç ay içinde başvuru yapanlar genel sağlık sigortası kapsamına alınmaları öngörülmektedir.

SGK GENEL KURULU TOPLANTI VE GÜNDEMİ BİLDİRİM SÜRESİ (Madde 8);

5502 sayılı Sosyal Güvenlik Kurumu Kanununun 5 inci maddesinde yapılan değişiklik sonucu, üç yılda bir kez toplanan Sosyal Güvenlik Kurumu Genel Kurulunun, toplantı tarihi ve gündeminin en geç bir ay öncesinden ilgili kurum ve kuruluşlara bildirilmesi hükmü, en geç iki ay öncesinden ilgili kurum ve kuruluşlara bildirilmesi şeklinde değiştirilmektedir.

Ashında, Kurum tarafından Genel Kurul toplantı tarihi ve gündeminin en geç iki ay öncesinden ilgili kurum ve kuruluşlara bildirilmesini engelleyen bir hüküm bulunmamaktadır.

TİGEM CEYLANPINAR ARAZİSİNE GÖÇERLERİN İSKANI (Madde 9);

5543 sayılı İskan Kanununun geçici 4 üncü maddesinde yapılan değişiklik sonucu; mülkiyeti TİGEM'e ait olan ve Şanlıurfa İli, Ceylanpınar İlçesi, Merkez, Beyazkule ve Gümüşsu mevkiilerinde bulunan toplam 169.245.353 metrekare yüzölçümlü taşınmazlardan hak sahipliği tespit edilen göçer ailelerinin iskânı için gerekli olan kısımların ayrılarak bedelsiz olarak tapuda Hazine adına tescil edilmesi ve bu taşınmazların bu madde kapsamında değerlendirilmek üzere Maliye Bakanlığınca, Çevre ve Şehircilik Bakanlığına tahsis edilmesi öngörülmektedir.

Düzenlemede göçer ailelerinin iskânı için gerekli olan kısımlar belirsizdir. Düzenlemedeki bu belirsizlik talana dönüşebilecek bir mahiyet arz etmektedir. Bu belirsizlik mutlaka giderilmelidir.

Ceylanpınar Tarım İşletmesi, arazi bütünlüğü ve bölgenin tarıma elverişliliği bakımından büyük potansiyele sahiptir. İyi kullanıldığı takdirde Türkiye'nin hububat ve damızlık hayvan ihtiyacının yarısını karşılayabilecektir.

Ceylanpınar'da göçerler yasal olmayan durumda işletme arazilerine girerek işletmede yapılan tohumluk üretimine çeşit karışıklığına sebebiyet vermektedir. Dolayısıyla tarla muayenesini kaybederek, sertifikalı tohumluk, vasfını yitirmektedir. Ayrıca İşletmede yapılan damızlık hayvan üretimini hastalıklar yönüyle ciddi tehlike oluşturarak hayvanların telef olması damızlık dağıtımlarının sonucunda diğer bölgelere de dağılmasına sebebiyet vermektedir.

Bu nedenle, Ceylanpınar tarım işletmesinde arazi bütünlüğünün sağlanması, asla parçalanmaması veya kısmi olarak verilmemesi gerekmektedir. Aksi halde 169 bin dekar alanın bunlara tahsis edilmesi yukarıda belirtilen olumsuzlukların yanında, bu işin peşinde olan rantiyecilerin eline geçecektir. Bu hususta asla taviz verilmemelidir.

Konu yıllardır Sayıştay (2010 öncesi Başbakanlık Yüksek Denetleme Kurulu) raporlarında yer almaktadır.

Sayıştay'ın TİGEM 2011 Yılı Raporunda, konu ayrıntılı olarak değerlendirilmiş ve Ceylanpınar Tarım İşletmesi arazileri üzerinde yerleşik düzene geçmeye çalışan göçer gruplarının, İşletme arazisi dışında ve Bakanlar Kurulu Kararıyla belirlenecek uygun alanda iskan edilmelerini sağlamak üzere 5543 sayılı İskan Kanununa geçici madde ekleyen 21.03.2007 tarih, 5608 sayılı İskan Kanun hükümlerinin uygulanması için ilgili merciler nezdinde girişimlerin sürdürülmesi önerilmiştir.

Bu raporda, 27.05.2010 tarihinde yapılan TBMM KİT Komisyonunda Kuruluşun 2008 yılına ait bilanço ve netice hesaplarının görüşülmesi sırasında, bu konuda Valiliğe yasanın uygulanması ve hayata geçirilmesi doğrultusunda bir yazı yazılması, ayrıca kanunun uygulanması cihetinde Tarım Bakanının ve Bakanlar Kurulunun bilgilendirilmesi, ayrıca 07.03.2012 tarihinde yapılan KİT Alt Komisyonunda Kuruluşun 2010 yılına ait bilanço ve netice hesaplarının görüşülmesi sırasında Sayıştay önerisi doğrultusunda kararlar alındığı ifade edilmektedir.

Ceylanpınar tarım işletmesinde arazi bütünlüğü mutlaka sağlanmalıdır. Ayrıca göçerlerin ekonomik ve sosyal sorunlarına da çözüm getirilmelidir.

İKİNCİ ÖĞRETİMLE İLGİLİ FAZLA ÇALIŞMA ÜCRETİ (Madde 10);

3843 sayılı Yükseköğretim Kurumlarında İkili Öğretim Yapılması, 2547 Sayılı Yükseköğretim Kanununun Bazı Maddelerinin Değiştirilmesi ve Bu Kanuna Bir Ek Madde Eklenmesi Hakkında Kanunun 12 nci maddesinde yapılan değişiklik sonucu; yükseköğretim kurumlarının ikinci öğretim yapan birimlerinde görevli öğretim elemanları ile idari personele yasal çalışma saati bitiminden sonra fiilen yaptıkları fazla çalışma süreleri için saat ücreti ödenmesi, yapılacak fazla çalışmanın aylık saati ile ödenecek ücretin miktarının, YÖK’ün görüşü, Milli Eğitim Bakanlığının teklifi üzerine her yıl bütçe kanunu ile belirlenen saat başı fazla çalışma ücretinin üç katını aşmayacak şekilde Bakanlar Kurulu tarafından belirlenmesi öngörülmektedir.

Böylelikle, yükseköğretim kurumlarının ikinci öğretim yapan birimlerinde ödenecek fazla çalışma ücretinin tavanı bütçe kanunu ile belirlenen saat başı fazla çalışma ücretinin üç katı olarak belirlenmekte ve öğretim elemanlarının yanısıra idari personele de bu fazla çalışma ücretinin verilmesi öngörülmektedir. Ancak, öğretim elemanlarına aynı süre için ek ders ücreti ile birlikte fazla çalışma ücreti ödenmeyeceği de hükme bağlanmaktadır. Bu kısıtlamanın uygun olmadığı düşünülmektedir.

KİT SÖZLEŞMELİ PERSONELİ 2013 FAZLA ÇALIŞMA ÜCRETİ (Madde 11);

6363 sayılı 2013 Yılı Merkezî Yönetim Bütçe Kanununa bağlı “K” işaretli cetvelin “III. FAZLA ÇALIŞMA ÜCRETİ” başlıklı bölümünün “(A) Saat Başı Fazla Çalışma Ücreti” kısmının 1 inci maddesinde belirlenen fazla çalışma ücretinin kapsamına KİT’lerdeki sözleşmeli personel de dahil edilmektedir.

2013 Yılı Merkezî Yönetim Bütçe Kanununa bağlı “K” işaretli cetvelinin anılan maddesine göre fazla çalışma karşılığında saat başına yapılacak ödeme 1,45 Türk Lirasıdır. 2 nci maddesinde ise daha fazla ödeme yapılacak personel ve fazla çalışma ücretleri sayılmaktadır.

Kamu İktisadi Teşebbüslerinin personel rejimini düzenleyen 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 30 uncu maddesinin (a) bendinde, sözleşmeli personele zorunlu ve istisnai hallere münhasır olmak üzere, normal çalışma saatleri dışında veya tatil günlerinde yaptırılacak fazla çalışmalar karşılığında bütçe kanunlarında belirlenen miktarlarda saat başı fazla çalışma ücreti ödenmesi öngörülmektedir.

Bu durumda KİT’lerde çalışan sözleşmeli personele 2013 yılında fazla çalışma karşılığında saat başına yapılacak ödeme 1,45 Türk Lirası olmaktadır. Bu fazla çalışma ücretinin çok yetersiz olduğu düşünülmektedir.

BAZI PROJELERİN ÇED KAPSAMI DIŞINA ÇIKARILMASI (Madde 12);

2872 sayılı Çevre Kanununa eklenen geçici 3 üncü maddede; 23/6/1997 tarihinden önce yatırım programına alınmış olup, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla planlama aşaması geçmiş ve ihale süreci başlamış olan veya üretim veya işletmeye başlamış olan projeler ile bunların gerçekleştirilmesi için zorunlu olan yapı ve tesislerin, Çevresel Etki Değerlendirmesi (ÇED) kapsamı dışında tutulması için düzenleme yapılmaktadır.

2872 sayılı Çevre Kanununa göre, “ÇED”: Gerçekleştirilmesi plânlanan projelerin çevreye olabilecek olumlu ve olumsuz etkilerinin belirlenmesinde, olumsuz yöndeki etkilerin önlenmesi ya da çevreye zarar vermeyecek ölçüde en aza indirilmesi için alınacak önlemlerin, seçilen yer ile teknoloji alternatiflerinin belirlenerek değerlendirilmesinde ve projelerin uygulanmasının izlenmesi ve kontrolünde sürdürülecek çalışmalardır.

Gerçekleştirmeyi plânladıkları faaliyetleri sonucu çevre sorunlarına yol açabilecek kurum, kuruluş ve işletmelerin, Çevresel Etki Değerlendirmesi Raporu veya proje tanıtım dosyası hazırlamakla yükümlü oldukları, ÇED Olumlu Kararı veya ÇED Gerekli Değildir Kararı alınmadıkça bu projelerle ilgili onay, izin, teşvik, yapı ve kullanım ruhsatı verilemeyeceği; proje için yatırıma başlanamayacağı ve ihale edilemeyeceği 2872 sayılı Çevre Kanununda hüküm altına alınmıştır.

2872 sayılı Çevre Kanununda, ÇED incelemesi yapılmaksızın başlanan faaliyetlerin Bakanlıkça durdurulması, ayrıca ÇED sürecine başlamadan veya bu süreci tamamlamadan inşaaatla başlayan ya da faaliyete geçenlere idarî para cezası verilmesi öngörülmektedir.

Tasarıda yapılan düzenleme ile 23.06.1997 tarihli ÇED Yönetmeliğinden önce yatırım programlarına alınmış, bugün itibariyle plânlama aşamasını geçmiş veya ihalesi yapılmış veya üretim veya işletmeye başlamış olan projeler ile bunların gerçekleştirilmesi için zorunlu olan alt ve üst yapı tesisleri ÇED sürecinden muaf tutulmuştur.

Bu değişiklik, çevre mevzuatının ilga edilmesi, uygulanmaması demektir.

Böylelikle; ÇED Yönetmeliği öncesi yatırım programına alınan Gebze-Orhangazi-İzmir-İstanbul Otoyolu Projesi, 3. Köprü, Akkuyu Nükleer Santrali ve Ilısu Barajı gibi büyük projeler için ÇED süreci ortadan kaldırılmış olmaktadır.

Bu konuda daha önce Danıştay 14'üncü Dairesinin vermiş olduğu kararı göz ardı eden Çevre ve Şehircilik Bakanlığı, hukukun arkasından dolanmak isteyerek, bir hukuksuzluk anlayışı çerçevesinde daha yasal düzenleme yapılmadan Çevresel Etki Değerlendirmesi Yönetmeliğinde değişiklik yapmış, bu değişiklik 5 Nisan 2013 tarihli Resmi Gazete'de de yayınlanmıştır.

Çevre ve Şehircilik Bakanlığının, yani bir devlet kurumunun mevcut bir hukuk kararına karşın göstermiş olduğu sözde uyanık davranışa, Türkiye Büyük Millet Meclisinin de dâhil edilmek istendiği görülmektedir.

Bu yüzden bir tarafta yüce mahkemelerin ÇED konusundaki kararı, diğer tarafta ÇED sürecinin bazı projelerde ortadan kaldırılmasına itiraz eden vatandaşlarımıza rağmen, adında ve görev tanımlarında çevreyi korumak ve geliştirmek olan Bakanlığın ÇED sürecini kaldırabilmek için vermiş olduğu mücadele mesnetsizdir.

Yapılması gereken, Torba bir Kanun'a eklenen hükümle Danıştay'ın 1998, 2010 ve 2013 tarihli iptal kararları göz ardı etmek değil, tam tersine yüksek mahkemenin de kararında dile getirdiği iktisadi büyümede sadece iktisadi gelişme göstergeleri değil, aynı zamanda tabii kaynakların korunması, hastalıklarla mücadele edilmesi, kültür miraslarının korunması gibi konularla da ilgilenilmelidir.

VARLIK BARIŞI (Madde 13);

193 sayılı Gelir Vergisi Kanununa eklenen geçici 85 inci maddede kamuoyu tarafından varlık barışı diye anılan düzenleme yapılmaktadır. Esasen düzenleme sadece Gelir Vergisi Kanunu ile ilgili değildir. Bu nedenle müstakil bir düzenleme yapılması doğru olacaktır.

AKP Hükümeti ikinci kez varlık barışına yönelik düzenleme yapmaktadır. İlk düzenleme 13/11/2008 tarih ve 5811 sayılı Bazı Varlıkların Milli Ekonomiye Kazandırılması Hakkında Kanunla yapılmış, 25/6/2009 tarih ve 5917 sayılı Kanunla da süre uzatımına gidilmiştir.

5811 sayılı Kanun yurtiçini de kapsarken, bu Tasarı sadece yurtdışına yönelik bulunmaktadır. İçeriği de 5811 sayılı Kanunun yurtdışını kapsayan hükümleriyle hemen hemen aynıdır.

Tasariya göre, gercek veya tüzel kişilerce 15 Nisan 2013 tarihi itibariyle sahip olunan ve yurt dışında bulunan; para, altın, döviz, menkul kıymet ve diğer sermaye piyasası araçları ile varlığı kanaat verici bir belgeyle ispat edilen taşınmazların, 31 Temmuz 2013 tarihine kadar Türk Lirası cinsinden rayiç bedelle, bankalara veya aracı kurumlara bildirilerek ya da vergi dairelerine beyan edilerek kayıtlara alınması ve bu varlıklardan yüzde iki oranında vergi alınması öngörülmektedir.

Bildirilen veya beyan edilen varlıklar nedeniyle hiçbir suretle vergi incelemesi ve vergi tarhiyatı yapılmayacaktır. Ancak, diğer nedenlerle bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten sonra başlayan 1 Ocak 2013 tarihinden önceki dönemlere ilişkin vergi incelemeleri ile takdir komisyonu kararları uyarınca gelir, kurumlar ve katma değer vergisi yönünden tespit edilen matrah farkından, bu madde kapsamında beyan edilen tutarlar, bu tutarlara ilişkin tarh edilen verginin vadesinde ödenmesi koşuluyla mahsup edilerek tarhiyat yapılacaktır.

Tam mükellefiyete tabi gerçek kişiler ile kurumların; kanuni ve iş merkezi Türkiye’de bulunmayan kurumlara ilişkin iştirak hisselerinin satışından doğan kazançları, kanuni ve iş merkezi Türkiye’de bulunmayan kurumlardan elde ettikleri iştirak kazançları, yurt dışında bulunan işyeri ve daimi temsilcileri aracılığıyla elde ettikleri ticari kazançları, 31 Ekim 2013 tarihine kadar elde edilenler de dahil olmak üzere, düzenlemenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren 31 Aralık 2013 tarihine kadar Türkiye’ye transfer edilmesi kaydıyla, gelir veya kurumlar vergisinden müstesna olacaktır.

Yine, tam mükellefiyete tabi gerçek kişiler ile kurumların, kanuni ve iş merkezi Türkiye’de bulunmayan kurumların tasfiyesinden doğan kazançları, 31 Aralık 2013 tarihine kadar Türkiye’ye transfer edilmiş olması kaydıyla gelir ve kurumlar vergisinden müstesna olacaktır.

Yurt dışından döviz vs. varlık getirenlere ve bildirenlere bu varlığın kaynağı sorulmadığı ve araştırılmadığı gibi, vergisinin ödenip ödenmediğine de bakılmayacaktır. Ancak asıl önemli bildirilen varlığın kara para gibi bir suç ekonomisinden doğup doğmadığı da araştırılmayacaktır.

Bu düzenleme ile yine özel ve örtülü bir af getirilmektedir. Bavulla yurt dışından kara para getirilmesine yeni bir imkan verilmektedir. Kara para ve aklanmasına yönelik uluslararası hukuk kuralları, uluslararası anlaşmalar ile Türkiye’nin kara para ile ilgili olarak taraf olduğu ikili anlaşmalar dikkate alınmamıştır.

Yurt dışındaki varlıkları kayda almaya yönelik bu düzenleme suçu ve suçluyu affetmeye yöneliktir. Bu Kanunda verilen güvence “Vergi Takibi Yapmama” amacının dışında “Vergi Kaçakçılığını” da teşvik eder mahiyettedir.

Bugün durgunluğun hakim olduğu ülke ekonomisine canlanma ve dinamizm yaratacak kaynak girişine olumlu bakmakla birlikte, konusu suç teşkil eden gayrimeşru, hatta insanlık ve Türkiye aleyhine faaliyetlerden elde edilmiş varlıkların her ne pahasına olursa olsun kayda alınması anlayışını doğru bulmuyoruz.

Yukarıda belirtilen gerekçelerle Kanun Tasarısına muhalefet ediyoruz. Saygılarımızla,

Sümer Oral

Manisa

Mustafa Kalaycı

Konya

Erkan Akçay

Manisa

Mehmet Günel

Antalya

MUHALEFET ŞERHİ

1/771, 2/395 Esas numaralı “Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu İle Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı”na ilişkin muhalefet şerhim aşağıdaki gibidir.

Bilgilerinize sunarım.

Hasip Kaplan

Şırnak

Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı, tali komisyon olarak sevk edildiği 3 komisyondan sadece Kadın Erkek Fırsat Eşitliği Komisyonu’nda, esas olarak sevk edilen komisyonumuzda görüşülmeden ve üyelere düzenlemeyle ilgili fikirlerini ve şerhlerini yazabilmeleri için yeterli zaman tanınmamıştır. Ancak, sevk edildiği diğer ihtisas komisyonları olan Bayındırlık, İmar, Ulaştırma ve Turizm Komisyonu ve Çevre Komisyonu’nda görüşüldüğü gün, esas olarak komisyonumuzda görüşülmeye başlanmıştır. Yani bugüne kadar her torba kanunda talep ettiğimiz ve yasama usulü açısından oldukça önemli olan, ilgili tali komisyonlarda tasarının görüşülmesi, komisyonumuzla aynı gün olduğu için, yasama ciddiyetinden uzak ve çok hızlı bir şekilde, ilgili komisyonun üyelerinin detaylı incelemelerine fırsat verilmeden komisyon toplantımızın başladığı saate bu komisyonların raporları çok alelade hazırlanıp gönderilmiştir. Dolayısıyla, tali komisyonlar görüşlerini detaylandırıp olgunlaştırmadan, esas komisyon olan komisyonumuza ilgili oldukları düzenlemelerle ilgili bir çırpıda hazırlanıp bir raporu sunmak durumunda kalmışlardır. Bu durum, oldukça sorumsuz bir yaklaşım olup AKP’nin yasama faaliyetine yaklaşımını görmek açısından önemlidir.

Tasarının 1. Maddesinde Gizli Tanık gibi çok ciddi hukuksuzluklara yol açan uygulamanın adeta teşvik edilmesine yönelik oldukça sorunlu bir düzenleme yapılmıştır. Düzenlemede;

“8/3/2012 tarihli ve 6284 sayılı Ailenin Korunması ve Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesine Dair Kanun hükümlerine göre hakkında koruyucu tedbir kararı verilen kişilerden genel sağlık sigortalısı olmayan ve genel sağlık sigortalısının bakmakla yükümlü olduğu kişi kapsamına da girmeyen veya genel sağlık sigortası kapsamında olup sağlık yardımlarından yararlanamayanlar; bu hâllerin devamı süresince gelir tespiti yapılmaksızın birinci fıkranın (c) bendinin (1) numaralı alt bendi kapsamında genel sağlık sigortalısı sayılır.”

denilerek Tanık Koruma Kanunu kapsamındaki kişilerle Ailenin Korunması ve Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesine Dair Kanun kapsamında sayılan kişilerin gelir tespiti yapılmaksızın genel sağlık sigortalı olması sağlanmıştır. Yapılan bu değişiklikle Ailenin Korunması ve Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesine Dair Kanun kapsamında bulunan kişilerin sigortalı sayılması olumlu bir değişiklik olmasına rağmen Tanık Koruma Kanunu kapsamında bulunan kişileri de sigortalı sayarak “gizli tanık” lara ödül verir nitelikte bir düzenleme yapılmıştır. Düzenlemeyle, mahkemelerde “gizli tanık” olacak kişiler, eğer çalışmıyorlar ve sağlık sigortası kapsamına girmiyorlarsa, tanıklıkları boyunca genel sağlık sigortasından koşulsuz yararlanacaklar. Bu kişiler, sağlık sigortası için gerekli olan gelir tespitine girmeksizin, doğrudan “yeşil kartlı” gibi işlem görecekle. Tanıklık yaptıkları süre boyunca da Sağlık Sigortasından yararlanmaları için gerekli olan primleri devlet karşılayacak.

Bu da yetmezmiş gibi yapılacak bu değişiklik sadece gizli tanık için değil, tüm bu akrabaları için Genel Sağlık Sigortası bedelini devlet üstlenecek. Tasarı, “muhbirliğe” teşvik niteliğinde, zira bu düzenlemeyle, hukuksuz yargılamalara ve önemli hak ihlallerine yol açan ‘gizli tanıklık’ kurumsallaştırılmaktadır. Adeta bir meslek ve geçim kaynağı haline getirilmektedir. Kişinin tanıklık yapması karşılığında, neredeyse ömür boyu primlerinin devlet tarafından ödenmesi kabul edilemez. Gizli Tanık uygulaması hukuken de ciddi sakıncalar barındırırken bu değişiklik kabul edilemez.

Tasarının 4. Maddesinde;

5510 sayılı Kanunun 73 üncü maddesinin ikinci fıkrasının birinci cümlesinde geçen “bir” ibaresi “iki” şeklinde değiştirilmiş ve üçüncü fıkrasına aşağıdaki cümleler eklenmiştir.

“Ancak yükseköğretim kurumlarına ait sağlık hizmeti sunucularında öğretim üyeleri tarafından mesai saatleri dışında bizzat verilen sağlık hizmetleri için Kurumca belirlenmiş sağlık hizmetleri bedelinin, poliklinik muayenelerinde bir katını, diğer hizmetlerde yüzde ellisini geçmemek üzere, üniversite yönetim kurulu kararıyla öğretim üyelerinin unvanları itibarıyla belirlenen miktarda ilave ücret alınabilir. Ancak alınacak ilave ücret bir defada asgari ücretin iki katını geçemez. Bu oranları bir katına kadar arttırmaya Bakanlar Kurulu yetkilidir. Kurum bu fıkra kapsamında ilave ücret alınamayacak sağlık hizmetlerini belirlemeye yetkilidir.”

şeklinde düzenleme yapılarak, doktorların sağlıkta dönüşümle ilgili haklarında kısmi bir düzenleme getirilmiştir. Bununla birlikte part-time görev yapan doktorların hastanelerde ve üniversitelerde aynı anda çalışabilmesinin önü açılmıştır. Kamu üniversitelerinde “öğretim üyesinden sağlık hizmeti” adı altında vatandaşa ücretli sağlık getirilmektedir. Sağlık hizmetlerinin finansmanı büyük ölçüde hastaya yüklenmektedir. Herkes her yerden cüzi ilave ücretlerle istediği sağlık hizmetini alacak propagandası çökmüş, sağlık hizmetinin maliyetinin en az üçte ikisi hastaya yüklenmeye çalışılmıştır. Bu nedenlerle getirilen düzenleme kabul edilemez niteliktedir.

Tasarının 12. Maddesinde; 23/6/1997 tarihinden önce yatırım programına alınmış, planlama aşamasına geçmiş, ihalesi yapılmış olan üretim veya işletmeye başlanmış olan projeler Çevresel Etki Değerlendirme dışında bırakılmıştır. Yeteri kadar dikkate alınmayan ÇED raporları, AKP döneminde neredeyse geçersiz kılınmıştır. Zaten sorunlu sayılabilecek bu raporlar köprü yapımı ve HES gibi doğaya ve yaşam alanlarına zarar verebilecek projelerde bu zararın ne kadar olacağına dair raporların hazırlanmasını sağlıyordu. Hazırlanan ÇED raporunda sorun sayılabilecek bir durum varsa projenin devam etmemesi gibi bir yaptırım uygulanırken, 3.Köprü için düşünülen bu değişiklik ile var olan bütün yasal engellerin ortadan kalkmasını hedefliyor. Bu da AKP’nin yatırım hırsı ve çevre koruma hukuku ekonomik büyüme hırsına yenik düştüğünün göstergesidir. Yönetmelik değişikliğine yılın başında Danıştay 14.Dairesi’nin geçici 3.maddeyi iptal etmesi neden oldu. Şu anda yapılan düzenleme ise yönetmeliğin çözemediğini kanunla çözme durumudur ve ÇED raporunu hüküm dışı bırakmaktadır. Danıştay’ın iptal kararına rağmen böyle bir yasal düzenleme bir çevre felaketinden öte bir şey değildir. Bu yüzden tasarıda yapılan bu düzenleme kabul edilebilir nitelikte değildir.

Tasarının 13. Maddesinde, 193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu’na geçici madde eklenmek suretiyle bir değışiklik yapılmış ve yurt dışında bulunan gerçek ve tüzel kişilerin; para, altın, döviz, menkul kıymet ve diğer sermaye piyasası araçları ile varlığı kanaat verici bir belgeyle ispat edilen taşınmazlar, 31/7/2013 tarihine kadar Türk Lirası cinsinden rayiç bedelle, 19/10/2005 tarihli ve 5411 sayılı Bankacılık Kanunu uyarınca faaliyette bulunan bankalara veya 6/12/2012 tarihli ve 6362 sayılı Sermaye Piyasası Kanunu uyarınca faaliyette bulunan aracı kurumlara bildirilmesi ya da vergi dairelerine beyan edilmesi düzenlenmiştir. Yakın zamanda kamuoyuna ‘Varlık Barışı’ şeklinde yansıyan bu düzenleme, AKP’nin ekonomi politikalarını ne şekilde yürüttüğünün ispatı niteliğindedir. 10 yıldır, ülkemizi uluslar arası piyasalara açarak, sıcak para ile ülke ekonomisini yürütmeye çalışan AKP, bu düzenlemeyle bir sıkışmışlık yaşadığını alenen itiraf etmektedir. Nitekim, nitelikli bir ekonomi politiğın olmaması, AKP’nin cari açık gibi her an krize neden olacak büyük ekonomik sorunları dengelemek amacıyla böyle bir düzenlemeye gitmiştir. Dolayısıyla, bu düzenleme, ekonominin iyi gitmediğinin farkında olan AKP’nin geçici süreyle bir çıkış yakalama çabasından ibarettir.

Yukarıda belirttiğimiz bütün bu gerekçelerden yola çıkarak; “Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değışiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı”nın; bu şekliyle yasalaşmasının yurttaşların yararına olmayacağını önemle vurgulayıp, tasarıya karşı oy kullanacağımı belirtmek isterim.

HÜKÜMETİN TEKLİF ETTİĞİ METİN

SOSYAL SİGORTALAR VE GENEL SAĞLIK SİGORTASI KANUNU İLE BAZI KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TASARISI

MADDE 1- 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 60 ncı maddesinin; birinci fıkrasının (c) bendinin (1) numaralı alt bendine "üçte birinden az olan vatandaşlar" ibaresinden sonra gelmek üzere "ile gelir tespiti yapılmaksızın genel sağlık sigortalılığı ya da bakmakla yükümlü olduğu kişi bulunmayan Türk vatandaşlarından 18 yaşını doldurmamış çocuklar" ibaresi, aynı bendin (7) numaralı alt bendine "ücretsiz faydalanan kişiler" ibaresinden sonra gelmek üzere "ile ana ve babası olmayan Türk vatandaşlarından 18 yaşını doldurmamış çocuklar" ibaresi eklenmiş, yedinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddenin sonuna aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"Ülkemizde öğrenim gören yabancı uyruklu öğrenciler birinci fıkranın (d) bendindeki ve 52 nci maddenin ikinci fıkrasının ikinci cümlesindeki şartlar aranmaksızın ilk kayıt tarihinden itibaren üç ay içerisinde talepte bulunmaları halinde genel sağlık sigortalısı olurlar. Bu sürede talepte bulunmayanlar hakkında öğrenimleri süresince genel sağlık sigortası hükümleri uygulanmaz. Kendilerince 82 nci maddeye göre belirlenen prime esas günlük kazanç alt sınırının üçte birinin 30 günlük tutarı üzerinden genel sağlık sigortası primi ödenir."

"27/12/2007 tarihli ve 5726 sayılı Tanık Koruma Kanunu kapsamında haklarında koruma tedbirleri uygulanan kişiler ile 8/3/2012 tarihli ve 6284 sayılı Ailenin Korunması ve Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesine Dair Kanun hükümlerine göre hakkında koruyucu tedbir

PLAN VE BÜTÇE KOMİSYONUNUN KABUL ETTİĞİ METİN

SOSYAL SİGORTALAR VE GENEL SAĞLIK SİGORTASI KANUNU İLE BAZI KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TASARISI

MADDE 1- 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 60 ncı maddesinin; birinci fıkrasının (c) bendinin (1) numaralı alt bendine "üçte birinden az olan vatandaşlar" ibaresinden sonra gelmek üzere "ile gelir tespiti yapılmaksızın genel sağlık sigortalılığı ya da bakmakla yükümlü olduğu kişi bulunmayan Türk vatandaşlarından 18 yaşını doldurmamış çocuklar" ibaresi, aynı bendin (7) numaralı alt bendine "ücretsiz faydalanan kişiler" ibaresinden sonra gelmek üzere "ile ana ve babası olmayan Türk vatandaşlarından 18 yaşını doldurmamış çocuklar" ibaresi eklenmiş, yedinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddenin sonuna aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"Ülkemizde öğrenim gören yabancı uyruklu öğrenciler birinci fıkranın (d) bendindeki ve 52 nci maddenin ikinci fıkrasının ikinci cümlesindeki şartlar aranmaksızın ilk kayıt tarihinden itibaren üç ay içerisinde talepte bulunmaları halinde genel sağlık sigortalısı olurlar. Bu sürede talepte bulunmayanlar hakkında öğrenimleri süresince genel sağlık sigortası hükümleri uygulanmaz. Kendilerince 82 nci maddeye göre belirlenen prime esas günlük kazanç alt sınırının üçte birinin 30 günlük tutarı üzerinden genel sağlık sigortası primi ödenir."

"8/3/2012 tarihli ve 6284 sayılı Ailenin Korunması ve Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesine Dair Kanun hükümlerine göre hakkında koruyucu tedbir kararı verilen kişilerden genel sağlık sigortalısı olmayan ve genel sağlık sigortalısının bakmakla yükümlü

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

kararı verilen kişilerden genel sağlık sigortalısı olmayan ve genel sağlık sigortalısının bakmakla yükümlü olduğu kişi kapsamına da girmeyen veya genel sağlık sigortası kapsamında olup sağlık yardımlarından yararlanamayanlar, bu hâllerin devamı süresince gelir tespiti yapılmaksızın birinci fıkranın (c) bendinin (1) numaralı alt bendi kapsamında genel sağlık sigortalısı sayılır."

MADDE 2- 5510 sayılı Kanunun 61 inci maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi ve altıncı fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, ikinci fıkrasının ikinci cümlesi yürürlükten kaldırılmıştır.

"c) (d) bendinde sayılanlar Türkiye'deki yerleşim süresinin bir yılı geçtiği tarihten sonra talepte bulunmaları halinde talep tarihini takip eden günden itibaren genel sağlık sigortalısı sayılır. Bu kişilerin genel sağlık sigortalılığı bu Kanunda belirtilen nedenlerle sona erer."

"60 ncı maddenin yedinci fıkrası kapsamında sayılanlardan dilekçeyle Kuruma müracaat edenlerin, talep tarihini takip eden günden itibaren genel sağlık sigortalılığı başlatılır ve öğrenimleri süresince genel sağlık sigortalılıkları devam eder. Bunların genel sağlık sigortalılıkları bu Kanunda belirtilen nedenlerle sona erer."

MADDE 3- 5510 sayılı Kanunun 72 nci maddesinin ikinci fıkrasının birinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Komisyon; Bakanlık, Maliye, Sağlık ve Kalkınma bakanlıkları, Hazine Müsteşarlığı, üniversite hastaneleri ile özel hastaneleri temsilen Bakanlıkça belirlenecek birer üye ve Kurumu temsilen iki üye olmak üzere toplam dokuz üyeden oluşur. Komisyon, kararlarını salt çoğunluk ile alır. Komisyon kararları Resmî Gazete'de yayımlanır. Komisyonca gerekli görülen hallerde sağlık hizmetlerinin türlerine göre birden fazla alt komisyon kurulabilir."

(Plan ve Bütçe Komisyonunun
Kabul Ettiği Metin)

olduğu kişi kapsamına da girmeyen veya genel sağlık sigortası kapsamında olup sağlık yardımlarından yararlanamayanlar, bu hâllerin devamı süresince gelir tespiti yapılmaksızın birinci fıkranın (c) bendinin (1) numaralı alt bendi kapsamında genel sağlık sigortalısı sayılır."

MADDE 2- 5510 sayılı Kanunun 61 inci maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi ve altıncı fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, ikinci fıkrasının ikinci cümlesi yürürlükten kaldırılmıştır.

"c) (d) bendinde sayılanlar Türkiye'deki yerleşim süresinin bir yılı geçtiği tarihten sonra talepte bulunmaları halinde talep tarihini takip eden günden itibaren genel sağlık sigortalısı sayılır. Bu kişilerin genel sağlık sigortalılığı bu Kanunda belirtilen nedenlerle sona erer."

"60 ncı maddenin yedinci fıkrası kapsamında sayılanlardan dilekçeyle Kuruma müracaat edenlerin, talep tarihini takip eden günden itibaren genel sağlık sigortalılığı başlatılır ve öğrenimleri süresince genel sağlık sigortalılıkları devam eder. Bunların genel sağlık sigortalılıkları bu Kanunda belirtilen nedenlerle sona erer."

MADDE 3- 5510 sayılı Kanunun 72 nci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Komisyon; Bakanlık, Maliye, Sağlık ve Kalkınma bakanlıkları, Hazine Müsteşarlığı, üniversite hastaneleri ile özel hastaneleri temsilen Bakanlıkça belirlenecek birer üye ve Kurumu temsilen iki üye olmak üzere toplam dokuz üyeden oluşur. Komisyon, kararlarını salt çoğunluk ile alır. Komisyon kararları Resmî Gazete'de yayımlanır. Komisyonca gerekli görülen hallerde sağlık hizmetlerinin türlerine göre birden fazla alt komisyon kurulabilir. Komisyonun sekreteryası işlemleri Kurumca yerine getirilir."

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

MADDE 4- 5510 sayılı Kanunun 73 üncü maddesinin ikinci fıkrasının birinci cümlesinde yer alan "bir" ibaresi "iki" şeklinde değiştirilmiş, üçüncü fıkrasının sonuna aşağıdaki cümleler eklenmiştir.

"Ancak yükseköğretim kurumlarının sağlık hizmeti sunucularında, kişilerin tercihi üzerine 4/11/1981 tarihli ve 2547 sayılı Yükseköğretim Kanunu kapsamında görev yapan öğretim üyeleri tarafından mesai saatleri dışında sunulan sağlık hizmetleri için alınacak ilave ücretlerin tavanı Sağlık Hizmetleri Fiyatlandırma Komisyonunca belirlenen sağlık hizmetleri bedelini geçmemek üzere Bakanlar Kurulu tarafından belirlenir. Alınacak ilave ücret bir defada bir asgari ücreti geçemez."

MADDE 5- 5510 sayılı Kanunun 81 inci maddesinin birinci fıkrasının (ı) bendinin yedinci cümlesi ile son cümlesi yürürlükten kaldırılmış, aynı fıkra aşağıdaki bent, aynı maddeye birinci fıkradan sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra ve maddenin sonuna aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

"i) Özel sektör işverenlerinin yurtdışındaki işyerlerinde çalıştırılmak üzere 4 üncü maddenin birinci fıkrasının (a) bendi kapsamında sigortalı olarak yurt içinden götürülen sigortalılar için, (f) bendine göre prime esas kazanç üzerinden ödenecek primin işveren hissesinin beş puanlık kısmına isabet eden tutar Hazinece karşılanır. Bu bent hükümlerinden faydalanabilmek için; çalıştırdıkları sigortalılarla ilgili olarak işverenler tarafından bu Kanun uyarınca verilmesi gereken aylık prim ve hizmet belgelerinin yasal süresi içinde Kuruma verilmesi, bu sigortalılara ilişkin olarak

(Plan ve Bütçe Komisyonunun
Kabul Ettiği Metin)

MADDE 4- 5510 sayılı Kanunun 73 üncü maddesinin ikinci fıkrasının birinci cümlesinde geçen "bir" ibaresi "iki" şeklinde değiştirilmiş ve üçüncü fıkrasına aşağıdaki cümleler eklenmiştir.

"Ancak yükseköğretim kurumlarına ait sağlık hizmeti sunucularında öğretim üyeleri tarafından mesai saatleri dışında bizzat verilen sağlık hizmetleri için Kurumca belirlenmiş sağlık hizmetleri bedelinin, poliklinik muayenelerinde bir katını, diğer hizmetlerde yüzde ellisini geçmemek üzere, üniversite yönetim kurulu kararıyla öğretim üyelerinin unvanları itibarıyla belirlenen miktarda ilave ücret alınabilir. Ancak alınacak ilave ücret bir defada asgari ücretin iki katını geçemez. Bu oranları bir katına kadar arttırmaya Bakanlar Kurulu yetkilidir. Kurum bu fıkra kapsamında ilave ücret alınamayacak sağlık hizmetlerini belirlemeye yetkilidir."

MADDE 5- 5510 sayılı Kanunun 81 inci maddesinin birinci fıkrasının (ı) bendinin yedinci cümlesi ile son cümlesi yürürlükten kaldırılmış, aynı fıkra aşağıdaki bent, aynı maddeye birinci fıkradan sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra ve maddenin sonuna aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

"i) Özel sektör işverenlerinin yurtdışındaki işyerlerinde çalıştırılmak üzere 4 üncü maddenin birinci fıkrasının (a) bendi kapsamında sigortalı olarak yurt içinden götürülen sigortalılar için, bu maddenin (f) bendine göre prime esas kazanç üzerinden ödenecek primin işveren hissesinin beş puanlık kısmına isabet eden tutar Hazinece karşılanır. Bu bent hükümlerinden faydalanabilmek için; çalıştırdıkları sigortalılarla ilgili olarak işverenler tarafından bu Kanun uyarınca verilmesi gereken aylık prim ve hizmet belgelerinin yasal süresi içinde Kuruma verilmesi, bu sigortalılara ilişkin olarak

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

yatırılması gereken sigorta primi tutarlarının Hazinece karşılanmayan kısmının yasal süresi içinde işverenlerce ödenmiş olması ve bu işverenlerin Kuruma prim, idari para cezası ve bunlara ilişkin gecikme cezası ve gecikme zammı borcunun bulunmaması şarttır. Ancak Kuruma olan prim, idari para cezası ve bunlara ilişkin gecikme cezası ve gecikme zammı borçlarını 6183 sayılı Kanunun 48 inci maddesine göre tecil ve taksitlendiren işverenler ile taksitlendirme ve yapılandırma kanunlarına göre taksitlendiren ve yapılandıran işverenler bu tecil, taksitlendirme ve yapılandırmaları devam ettiği sürece bu bent hükmünden yararlandırılır. 5335 sayılı Kanunun 30 uncu maddesinin ikinci fıkrası kapsamına giren kurum ve kuruluşlara ait işyerleri; 2886 sayılı Kanun ve 4734 sayılı Kanun hükümlerine istinaden yapılan alım ve yapım işleri, 4734 sayılı Kanundan istisna olan alım ve yapım işlerine ilişkin işyerleri; ek 2 nci madde kapsamında uygulanan teşvikten yararlanan işyerleri ile sosyal güvenlik destek primine tabi tutulmak suretiyle çalışanlar hakkında bu bent hükümleri uygulanmaz. Hazineden karşılanan prim tutarları, işverenler bakımından gelir ve kurumlar vergisi matrahının tespitinde gider veya maliyet unsuru olarak dikkate alınmaz."

"On ve üzerinde sigortalı çalıştıran işyerlerine uygulanmak üzere, birinci fıkranın (1) bendinde belirtilen ve Hazinece karşılanan puana, prime esas kazanç alt sınırı üzerinden altı puana kadar ilave puan eklemeye, sosyo-ekonomik gelişmişlik endeksini dikkate almak suretiyle ilave puan uygulanacak illeri ve uygulama süresini belirlemeye Bakanlar Kurulu yetkilidir."

"Yapılan kontrol ve denetimlerde, çalıştırdığı kişileri sigortalı olarak bildirmediği veya bildirilen sigortalının fiilen çalışmadığının tespit edilmesi halinde, işverenler bir yıl süreyle

(Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

yatırılması gereken sigorta primi tutarlarının Hazinece karşılanmayan kısmının yasal süresi içinde işverenlerce ödenmiş olması ve bu işverenlerin Kuruma prim, idari para cezası ve bunlara ilişkin gecikme cezası ve gecikme zammı borcunun bulunmaması şarttır. Ancak Kuruma olan prim, idari para cezası ve bunlara ilişkin gecikme cezası ve gecikme zammı borçlarını 6183 sayılı Kanunun 48 inci maddesine göre tecil ettiren ve taksitlendiren işverenler ile taksitlendirme ve yapılandırma kanunlarına göre taksitlendiren ve yapılandıran işverenler bu tecil, taksitlendirme ve yapılandırmaları devam ettiği sürece bu bent hükmünden yararlandırılır. 5335 sayılı Kanunun 30 uncu maddesinin ikinci fıkrası kapsamına giren kurum ve kuruluşlara ait işyerleri; 2886 sayılı Kanun ve 4734 sayılı Kanun hükümlerine istinaden yapılan alım ve yapım işleri, 4734 sayılı Kanundan istisna olan alım ve yapım işlerine ilişkin işyerleri; ek 2 nci madde kapsamında uygulanan teşvikten yararlanan işyerleri ile sosyal güvenlik destek primine tabi tutulmak suretiyle çalışanlar hakkında bu bent hükümleri uygulanmaz. Hazineden karşılanan prim tutarları, işverenler bakımından gelir ve kurumlar vergisi matrahının tespitinde gider veya maliyet unsuru olarak dikkate alınmaz."

"On ve üzerinde sigortalı çalıştıran işyerlerine uygulanmak üzere, birinci fıkranın (1) bendinde belirtilen ve Hazinece karşılanan puana, prime esas kazanç alt sınırı üzerinden altı puana kadar ilave puan eklemeye, sosyo-ekonomik gelişmişlik endeksini dikkate almak suretiyle ilave puan uygulanacak illeri ve uygulama süresini belirlemeye Bakanlar Kurulu yetkilidir."

"Yapılan kontrol ve denetimlerde, çalıştırdığı kişileri sigortalı olarak bildirmediği veya bildirilen sigortalının fiilen çalışmadığının tespit edilmesi halinde, işverenler bir yıl süreyle

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

bu maddeyle sağlanan destek unsurlarından yararlanamaz. Bu madde kapsamındaki teşvikten yersiz olarak faydalanıldığının tespiti halinde, yararlanılan teşvik tutarı işverenden gecikme cezası ve gecikme zammı ile birlikte tahsil edilir.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Bakanlık, Maliye Bakanlığı ve Hazine Müsteşarlığı tarafından müştereken belirlenir."

MADDE 6- 5510 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici maddeler eklenmiştir.

"GEÇİCİ MADDE 49- 97 nci maddenin yedinci fıkrası gereğince, sağlık hizmet sunucularının sunmuş oldukları hizmetlere ilişkin olarak 16/1/2012 tarihinden önce Kuruma teslim ettikleri fatura ve eki belgelerden, teslim tarihinden itibaren üç ay içerisinde incelenemediği için avansı kapatılamayan fatura ve eki belgelerin, bu süreden sonraki dönemde yapılan incelemesi sonucunda sağlık hizmet sunucusuna yersiz ödeme yapıldığının tespit edilmesi halinde, tespit edilen yersiz ödeme tutarı için kanuni faiz tahakkuk ettirilmaz.

Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce, sağlık hizmet sunucularınca 16/1/2012 tarihinden önce Kuruma teslim ettikleri fatura ve eki belgelerden dolayı Kurumca tahakkuk ettirilen faizle ilgili dava konusu edilen faiz tutarları, davacının davasından feragat edilmesi halinde, tahakkuk ettirilen faiz terkin edilir. Nakden veya mahsuben faiz tahsilatı yapılmışsa, söz konusu tutar Kurumca ilgililerine iade edilir.

İkinci fıkrada belirtilen durum hariç, bu madde kapsamına giren fiiller için bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce uygulanmış faize ilişkin tahsil edilen tutarlar iade ve mahsup edilmez."

"GEÇİCİ MADDE 50- Bu maddenin yayımı tarihinde ilk kaydını yaptırmış olup öğrenimlerine devam eden yabancı uyruklu

(Plan ve Bütçe Komisyonunun
Kabul Ettiği Metin)

bu maddeyle sağlanan destek unsurlarından yararlanamaz. Bu madde kapsamındaki teşvikten yersiz olarak faydalanıldığının tespiti halinde, yararlanılan teşvik tutarı işverenden gecikme cezası ve gecikme zammı ile birlikte tahsil edilir.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Bakanlık, Maliye Bakanlığı ve Hazine Müsteşarlığı tarafından müştereken belirlenir."

MADDE 6- 5510 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

"GEÇİCİ MADDE 49- 97 nci maddenin yedinci fıkrası gereğince, sağlık hizmet sunucularının sunmuş oldukları hizmetlere ilişkin olarak 16/1/2012 tarihinden önce Kuruma teslim ettikleri fatura ve eki belgelerden, teslim tarihinden itibaren üç ay içerisinde incelenemediği için avansı kapatılamayan fatura ve eki belgelerin, bu süreden sonraki dönemde yapılan incelemesi sonucunda sağlık hizmet sunucusuna yersiz ödeme yapıldığının tespit edilmesi halinde, tespit edilen yersiz ödeme tutarı için kanuni faiz tahakkuk ettirilmaz.

Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce, sağlık hizmet sunucuları tarafından 16/1/2012 tarihinden önce Kuruma teslim edilen fatura ve eki belgelerden dolayı Kurumca tahakkuk ettirilen faizle ilgili dava konusu edilen faiz tutarları, davacının davasından feragat etmesi halinde, terkin edilir. Nakden veya mahsuben faiz tahsilatı yapılmışsa, söz konusu tutar Kurumca ilgililerine iade edilir.

İkinci fıkrada belirtilen durum hariç, bu madde kapsamına giren fiiller için bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce uygulanmış faize ilişkin tahsil edilen tutarlar iade ve mahsup edilmez."

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

öğrencilerden, bu maddenin yayımı tarihinden itibaren üç ay içinde başvuru yapanlar genel sağlık sigortası kapsamına alınırlar."

MADDE 7- 16/5/2006 tarihli ve 5502 sayılı Sosyal Güvenlik Kurumu Kanununun 5 inci maddesinin üçüncü fıkrasının ikinci cümlesinde yer alan "bir ay" ibaresi "iki ay" şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 8- 19/9/2006 tarihli ve 5543 sayılı İskân Kanununun geçici dördüncü maddesinin ikinci ve dördüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"(2) Mülkiyeti Tarım İşletmeleri Genel Müdürlüğüne ait olan ve Şanlıurfa İli, Ceylanpınar İlçesi, Merkez, Beyazkule ve Gümüşü Mevkiilerinde bulunan, ada ve parsel numaraları ile yüzölçümleri ekli (1) Sayılı Listede belirtilen toplam 169.245.353 metrekare yüzölçümlü taşınmazlardan hak sahipliği tespit edilen göçer ailelerinin iskânı için gerekli olan kısımları ayrılarak bedelsiz olarak tapuda Hazine adına tescil edilir ve bu taşınmazlar bu madde kapsamında değerlendirilmek üzere Maliye Bakanlığınca Bakanlığa tahsis edilir. Tescil işlemleri ve bunlara bağlı tamamlayıcı nitelikteki tüm işlemler her türlü vergi, resim ve harçtan müstesnadır. Hak sahiplerinin iskânı için belirlenen arazide 3/7/2005 tarihli ve 5403 sayılı Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Kanunu ile getirilen sınırlamalara uymak şartıyla tüm ifraz, tevhid ve bunlara bağlı gerekli her türlü işlemler Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğünce yerine getirilir. Ekli (1) sayılı listede ada ve parselleri

(Plan ve Bütçe Komisyonunun
Kabul Ettiği Metin)

MADDE 7- 5510 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

"GEÇİCİ MADDE 50- Bu maddenin yayımı tarihinde ilk kaydını yaptırmış olup öğrenimlerine devam eden yabancı uyruklu öğrencilerden, bu maddenin yayımı tarihinden itibaren üç ay içinde başvuru yapanlar genel sağlık sigortası kapsamına alınırlar."

MADDE 8- 16/5/2006 tarihli ve 5502 sayılı Sosyal Güvenlik Kurumu Kanununun 5 inci maddesinin üçüncü fıkrasının ikinci cümlesinde yer alan "bir ay" ibaresi "iki ay" şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 9- 19/9/2006 tarihli ve 5543 sayılı İskan Kanununun geçici 4 üncü maddesinin ikinci ve dördüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"(2) Mülkiyeti Tarım İşletmeleri Genel Müdürlüğüne ait olan ve Şanlıurfa İli, Ceylanpınar İlçesi, Merkez, Beyazkule ve Gümüşü mevkiilerinde bulunan, ada ve parsel numaraları ile yüzölçümleri ekli (1) sayılı listede belirtilen toplam 169.245.353 metrekare yüzölçümlü taşınmazlardan hak sahipliği tespit edilen göçer ailelerinin iskânı için gerekli olan kısımları ayrılarak bedelsiz olarak tapuda Hazine adına tescil edilir ve bu taşınmazlar bu madde kapsamında değerlendirilmek üzere Maliye Bakanlığınca, Bakanlığa tahsis edilir. Tescil işlemleri ve bunlara bağlı tamamlayıcı nitelikteki tüm işlemler her türlü vergi, resim ve harçtan müstesnadır. Hak sahiplerinin iskânı için belirlenen arazide 3/7/2005 tarihli ve 5403 sayılı Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Kanunu ile getirilen sınırlamalara uymak şartıyla tüm ifraz, tevhid ve bunlara bağlı gerekli her türlü işlemler Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğünce yerine getirilir. Ekli (1) sayılı listede ada ve parselleri

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

belirtilen taşınmazlardan, arazi sınırını belirleyen DSİ Mardin Sulama Kanalının bölüğü parsellere ilişkin ada ve parsel numaraları ile alanlar, ifraz işleminden sonra kesinleşir."

"(4) Hak sahibi ailelere iskanen verilecek taşınmazların teslimini takiben üç ay içinde, göçer ailelerin bulundukları eski arazilerin üzerinde bulunan ev, baraka, ahır ve benzeri yapı ve müştemilatı valilikçe yıktırılarak bu araziler Ceylanpınar Tarım İşletmeleri Müdürlüğü yetkililerine teslim edilir."

MADDE 9- 19/11/1992 tarihli ve 3843 sayılı Yükseköğretim Kurumlarında İkili Öğretim Yapılması, 2547 Sayılı Yükseköğretim Kanununun Bazı Maddelerinin Değiştirilmesi ve Bu Kanuna Bir Ek Madde Eklenmesi Hakkında Kanunun 12 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 12- Yükseköğretim kurumlarının ikinci öğretim yapan birimlerinde görevli öğretim elemanları ile idari personele yasal çalışma saati bitiminden sonra fiilen yaptıkları fazla çalışma süreleri için saat ücreti ödenir. Yapılacak fazla çalışmanın aylık saati ile ödenecek ücretin miktarı, Yükseköğretim Kurulunun görüşü, Milli Eğitim Bakanlığının teklifi üzerine her yıl bütçe kanunu ile belirlenen saat başı fazla çalışma ücretinin üç katını aşmayacak şekilde Bakanlar Kurulu tarafından belirlenir.

Ancak, öğretim elemanlarına aynı süre için ek ders ücreti ile birlikte fazla çalışma ücreti ödenmez.

Öğretim elemanlarına ödenecek ek ders ve sınav ücretleri ile personele ödenecek fazla çalışma ücretlerinin toplamı, toplanan ikinci öğretim ücretlerinin % 70'ini aşamaz."

MADDE 10- 20/12/2012 tarihli ve 6363 sayılı 2013 Yılı Merkezî Yönetim Bütçe Kanununa bağlı "K" işaretli cetvelin "III. FAZLA ÇALIŞMA ÜCRETİ" başlıklı bölümünün "(A)

(Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

belirtilen taşınmazlardan, arazi sınırını belirleyen DSİ Mardin Sulama Kanalının bölüğü parsellere ilişkin ada ve parsel numaraları ile alanlar, ifraz işleminden sonra kesinleşir."

"(4) Hak sahibi ailelere iskanen verilecek taşınmazların teslimini takiben üç ay içinde, göçer ailelerin bulundukları eski arazilerin üzerinde bulunan ev, baraka, ahır ve benzeri yapı ve müştemilatı valilikçe yıktırılarak bu araziler Ceylanpınar Tarım İşletmeleri Müdürlüğü yetkililerine teslim edilir."

MADDE 10- 19/11/1992 tarihli ve 3843 sayılı Yükseköğretim Kurumlarında İkili Öğretim Yapılması, 2547 Sayılı Yükseköğretim Kanununun Bazı Maddelerinin Değiştirilmesi ve Bu Kanuna Bir Ek Madde Eklenmesi Hakkında Kanunun 12 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 12- Yükseköğretim kurumlarının ikinci öğretim yapan birimlerinde görevli öğretim elemanları ile idari personele yasal çalışma saati bitiminden sonra fiilen yaptıkları fazla çalışma süreleri için saat ücreti ödenir. Yapılacak fazla çalışmanın aylık saati ile ödenecek ücretin miktarı, Yükseköğretim Kurulunun görüşü, Milli Eğitim Bakanlığının teklifi üzerine her yıl bütçe kanunu ile belirlenen saat başı fazla çalışma ücretinin üç katını aşmayacak şekilde Bakanlar Kurulu tarafından belirlenir.

Ancak, öğretim elemanlarına aynı süre için ek ders ücreti ile birlikte fazla çalışma ücreti ödenmez.

Öğretim elemanlarına ödenecek ek ders ve sınav ücretleri ile personele ödenecek fazla çalışma ücretlerinin toplamı, toplanan ikinci öğretim ücretlerinin % 70'ini aşamaz."

MADDE 11- 20/12/2012 tarihli ve 6363 sayılı 2013 Yılı Merkezî Yönetim Bütçe Kanununa bağlı "K" işaretli cetvelin "III. FAZLA ÇALIŞMA ÜCRETİ" başlıklı bölümünün "(A)

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

Saat Başı Fazla Çalışma Ücreti" kısmının 1 inci maddesinde yer alan "hariç olmak üzere" ibaresi "dâhil olmak üzere" şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 11- 9/8/1983 tarihli ve 2872 sayılı Çevre Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

"GEÇİCİ MADDE 3- 23/6/1997 tarihinden önce yatırım programına alınmış olup, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla planlama aşaması geçmiş olan veya ihalesi yapılmış olan veya üretim veya işletmeye başlamış olan projeler ile bunların gerçekleştirilmesi için zorunlu olan yapı ve tesisler Çevresel Etki Değerlendirmesi kapsamı dışındadır."

MADDE 12- 31/12/1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

"GEÇİCİ MADDE 85- Gerçek veya tüzel kişilerce, 22/4/2013 tarihi itibarıyla sahip olunan ve yurt dışında bulunan; para, altın, döviz, menkul kıymet ve diğer sermaye piyasası araçları ile varlığı kanaat verici bir belgeyle ispat edilen taşınmazlar, 31/7/2013 tarihine kadar Türk Lirası cinsinden rayiç bedelle, 19/10/2005 tarihli ve 5411 sayılı Bankacılık Kanunu uyarınca faaliyette bulunan bankalara veya 6/12/2012 tarihli ve 6362 sayılı Sermaye Piyasası Kanunu uyarınca faaliyette bulunan aracı kurumlara bildirilir ya da vergi dairelerine beyan edilir.

Birinci fıkrada sayılan kıymetler, 213 sayılı Vergi Usul Kanunu uyarınca defter tutan mükellefler tarafından beyan tarihini takip eden ay sonuna kadar kanuni defterlere kaydedilir. Bilanço esasına göre defter tutan mükellefler, bu madde hükümleri uyarınca kanuni defterlerine kaydettikleri kıymetler için pasifte özel fon hesabı açarlar. Bu fon hesabı, sermayenin cüz'ü addolunur, sermayeye ilave dışında başka bir amaçla kullanılamaz, işletmenin tasfiye edilmesi

(Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

Saat Başı Fazla Çalışma Ücreti" kısmının 1 inci maddesinde yer alan "hariç olmak üzere" ibaresi "dâhil olmak üzere" şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 12- 9/8/1983 tarihli ve 2872 sayılı Çevre Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

"GEÇİCİ MADDE 3- 23/6/1997 tarihinden önce yatırım programına alınmış olup, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla planlama aşaması geçmiş ve ihale süreci başlamış olan veya üretim veya işletmeye başlamış olan projeler ile bunların gerçekleştirilmesi için zorunlu olan yapı ve tesisler Çevresel Etki Değerlendirmesi kapsamı dışındadır."

MADDE 13- 31/12/1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

"GEÇİCİ MADDE 85- Gerçek veya tüzel kişilerce, 15/4/2013 tarihi itibarıyla sahip olunan ve yurt dışında bulunan; para, altın, döviz, menkul kıymet ve diğer sermaye piyasası araçları ile varlığı kanaat verici bir belgeyle ispat edilen taşınmazlar, 31/7/2013 tarihine kadar Türk Lirası cinsinden rayiç bedelle, 19/10/2005 tarihli ve 5411 sayılı Bankacılık Kanunu uyarınca faaliyette bulunan bankalara veya 6/12/2012 tarihli ve 6362 sayılı Sermaye Piyasası Kanunu uyarınca faaliyette bulunan aracı kurumlara bildirilir ya da vergi dairelerine beyan edilir.

Birinci fıkrada sayılan kıymetler, 213 sayılı Vergi Usul Kanunu uyarınca defter tutan mükellefler tarafından beyan tarihini takip eden ay sonuna kadar kanuni defterlere kaydedilir. Bilanço esasına göre defter tutan mükellefler, bu madde hükümleri uyarınca kanuni defterlerine kaydettikleri kıymetler için pasifte özel fon hesabı açarlar. Bu fon hesabı, sermayenin cüz'ü addolunur, sermayeye ilave dışında başka bir amaçla kullanılamaz, işletmenin tasfiye edilmesi halinde ise vergilendirilmez. Serbest meslek

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

halinde ise vergilendirilmez. Serbest meslek kazanç defteri ile işletme hesabı esasına göre defter tutan mükellefler, söz konusu kıymetleri defterlerinde ayrıca gösterirler. Bu varlıklar dönem kazancının tespitinde dikkate alınmaz.

Vergi dairelerine beyan edilen varlıkların değeri üzerinden % 2 oranında vergi tarh edilir ve bu vergi, tarhiyatın yapıldığı ayı izleyen ayın sonuna kadar ödenir.

Banka ve aracı kurumlar, kendilerine bildirilen varlıklara ilişkin olarak % 2 oranında hesapladıkları vergiyi, bildirim izleyen ayın onbeşinci günü akşamına kadar vergi sorumlusu sıfatıyla bir beyanname ile bağlı bulunduğu vergi dairesine beyan eder ve aynı sürede öderler. Bu fıkra ile üçüncü fıkraya göre ödenen vergi, hiçbir suretle gider yazılamaz ve başka bir vergiden mahsup edilemez.

Bildirilen veya beyan edilen varlıklar nedeniyle hiçbir suretle vergi incelemesi ve vergi tarhiyatı yapılmaz. Ancak, diğer nedenlerle bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten sonra başlayan 1/1/2013 tarihinden önceki dönemlere ilişkin vergi incelemeleri ile takdir komisyonu kararları uyarınca gelir, kurumlar ve katma değer vergisi yönünden tespit edilen matrah farkından, bu madde kapsamında beyan edilen tutarlar, bu tutarlara ilişkin tarh edilen verginin vadesinde ödenmesi koşuluyla mahsup edilerek tarhiyat yapılır. İndirimi reddedilen katma değer vergisine ilişkin mahsup edilecek matrah tutarı, indirimi reddedilen vergiye esas teşkil eden bedeldir. Şu kadar ki, indirimi reddedilen vergiye ilişkin bedelin tespit edilememesi halinde mahsup edilecek matrah tutarı, % 18 katma değer vergisi oranı dikkate alınarak hesaplanır.

Tahakkuk eden verginin vadesinde ödenmemesi veya bu maddede yer alan diğer şartların yerine getirilememesi nedeniyle mahsup imkânından yararlanılamaması, vergi

(Plan ve Bütçe Komisyonunun
Kabul Ettiği Metin)

kazanç defteri ile işletme hesabı esasına göre defter tutan mükellefler, söz konusu kıymetleri defterlerinde ayrıca gösterirler. Bu varlıklar dönem kazancının tespitinde dikkate alınmaz.

Vergi dairelerine beyan edilen varlıkların değeri üzerinden % 2 oranında vergi tarh edilir ve bu vergi, tarhiyatın yapıldığı ayı izleyen ayın sonuna kadar ödenir.

Banka ve aracı kurumlar, kendilerine bildirilen varlıklara ilişkin olarak % 2 oranında hesapladıkları vergiyi, bildirim izleyen ayın onbeşinci günü akşamına kadar vergi sorumlusu sıfatıyla bir beyanname ile bağlı bulunduğu vergi dairesine beyan eder ve aynı sürede öderler. Bu fıkra ile üçüncü fıkraya göre ödenen vergi, hiçbir suretle gider yazılamaz ve başka bir vergiden mahsup edilemez.

Bildirilen veya beyan edilen varlıklar nedeniyle hiçbir suretle vergi incelemesi ve vergi tarhiyatı yapılmaz. Ancak, diğer nedenlerle bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten sonra başlayan 1/1/2013 tarihinden önceki dönemlere ilişkin vergi incelemeleri ile takdir komisyonu kararları uyarınca gelir, kurumlar ve katma değer vergisi yönünden tespit edilen matrah farkından, bu madde kapsamında beyan edilen tutarlar, bu tutarlara ilişkin tarh edilen verginin vadesinde ödenmesi koşuluyla mahsup edilerek tarhiyat yapılır. İndirimi reddedilen katma değer vergisine ilişkin mahsup edilecek matrah tutarı, indirimi reddedilen vergiye esas teşkil eden bedeldir. Şu kadar ki, indirimi reddedilen vergiye ilişkin bedelin tespit edilememesi halinde mahsup edilecek matrah tutarı, %18 katma değer vergisi oranı dikkate alınarak hesaplanır.

Tahakkuk eden verginin vadesinde ödenmemesi veya bu maddede yer alan diğer şartların yerine getirilememesi nedeniyle mahsup imkânından yararlanılamaması, vergi aslının gecikme zammı ile birlikte 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

aslının gecikme zammı ile birlikte 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun uyarınca takip ve tahsiline engel teşkil etmez. Tahsil edilmiş olan vergiler red ve iade edilmez.

Bildirim ve beyana konu edilen varlıklarla ilgili olarak 213 sayılı Kanunun amortismanlara ilişkin hükümleri uygulanmaz. Bu varlıkların elden çıkarılmasından doğan zararlar, gelir veya kurumlar vergisi uygulaması bakımından gider veya indirim olarak kabul edilmez.

Bildirildiği veya beyan edildiği halde, 22/4/2013 tarihi itibarıyla yurt dışında bulunduğu kanaat verici belge ile tevsik edilemeyen para, döviz, altın, menkul kıymet ve diğer sermaye piyasası araçları ile taşınmazlar dolayısıyla beşinci fıkra hükmünden yararlanılamaz.

Bildirim veya beyanın yapıldığı tarihi takip eden ay sonuna kadar Türkiye'ye getirilmeyen veya Türkiye'deki banka ya da aracı kurumlarda açılacak bir hesaba transfer edilmeyen para, döviz, altın, menkul kıymet ve diğer sermaye piyasası araçları dolayısıyla beşinci fıkra hükmünden yararlanılamaz.

Tam mükellefiyete tabi gerçek kişiler ile kurumların;

a) Kanuni ve iş merkezi Türkiye'de bulunmayan kurumlara ilişkin iştirak hisselerinin satışından doğan kazançları,

b) Kanuni ve iş merkezi Türkiye'de bulunmayan kurumlardan elde ettikleri iştirak kazançları,

c) Yurt dışında bulunan işyeri ve daimi temsilcileri aracılığıyla elde ettikleri ticari kazançları,

31/10/2013 tarihine kadar elde edilenler de dâhil olmak üzere, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren 31/12/2013 tarihine kadar Türkiye'ye transfer edilmesi kaydıyla gelir veya kurumlar vergisinden müstesnadır.

(Plan ve Bütçe Komisyonunun
Kabul Ettiği Metin)

uyarınca takip ve tahsiline engel teşkil etmez. Tahsil edilmiş olan vergiler red ve iade edilmez.

Bildirim ve beyana konu edilen varlıklarla ilgili olarak 213 sayılı Kanunun amortismanlara ilişkin hükümleri uygulanmaz. Bu varlıkların elden çıkarılmasından doğan zararlar, gelir veya kurumlar vergisi uygulaması bakımından gider veya indirim olarak kabul edilmez.

Bildirildiği veya beyan edildiği halde, 15/4/2013 tarihi itibarıyla yurt dışında bulunduğu kanaat verici belge ile tevsik edilemeyen para, döviz, altın, menkul kıymet ve diğer sermaye piyasası araçları ile taşınmazlar dolayısıyla beşinci fıkra hükmünden yararlanılamaz.

Bildirim veya beyanın yapıldığı tarihi takip eden ay sonuna kadar Türkiye'ye getirilmeyen veya Türkiye'deki banka ya da aracı kurumlarda açılacak bir hesaba transfer edilmeyen para, döviz, altın, menkul kıymet ve diğer sermaye piyasası araçları dolayısıyla beşinci fıkra hükmünden yararlanılamaz.

Tam mükellefiyete tabi gerçek kişiler ile kurumların;

a) Kanuni ve iş merkezi Türkiye'de bulunmayan kurumlara ilişkin iştirak hisselerinin satışından doğan kazançları,

b) Kanuni ve iş merkezi Türkiye'de bulunmayan kurumlardan elde ettikleri iştirak kazançları,

c) Yurt dışında bulunan işyeri ve daimi temsilcileri aracılığıyla elde ettikleri ticari kazançları,

31/10/2013 tarihine kadar elde edilenler de dâhil olmak üzere, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren 31/12/2013 tarihine kadar Türkiye'ye transfer edilmesi kaydıyla gelir veya kurumlar vergisinden müstesnadır.

Tam mükellefiyete tabi gerçek kişiler ile kurumların, kanuni ve iş merkezi Türkiye'de bulunmayan kurumların tasfiyesinden doğan kazançları, 31/12/2013 tarihine kadar Türkiye'ye

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

Tam mükellefiyete tabi gerçek kişiler ile kurumların, kanuni ve iş merkezi Türkiye'de bulunmayan kurumların tasfiyesinden doğan kazançları, 31/12/2013 tarihine kadar Türkiye'ye transfer edilmiş olması kaydıyla gelir ve kurumlar vergisinden müstesnadır.

Bildirim ve beyan süresi sona erdikten sonra bildirim veya beyanlara ilişkin düzeltme yapılamaz.

İlgili kurum ve kuruluşlar, gerçek veya tüzel kişilerin bu madde uyarınca yapılacak işlemlere ilişkin taleplerini yerine getirmeye mecburdurlar.

Bu maddede yer alan bildirim ve beyan sürelerini izleyen üçüncü ayın sonuna kadar uzatmaya Bakanlar Kurulu yetkilidir.

Bu madde uyarınca verilmesi gereken beyannamelerin şekil, içerik ve ekleri ile verileceği yeri ve bu maddenin uygulanmasına ilişkin diğer usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.

Bu maddenin uygulamasında kanaat verici belge: Devlet tarafından veya Devlet güvencesinde tutulan kayıt ve sicilleri; banka, banker, aracı kurumlar ve benzeri mali kurumlar ile posta idaresi, noter gibi kurum ve kuruluşların kayıt ve belgelerini, 213 sayılı Kanunun İkinci Kitabının Üçüncü Kısımında yer alan belgeler ve muadili belgeler ile bilgi değişiminde bulunulan yabancı ülkelerde yetkili makamlardan alınarak mahallindeki Türk elçilik ya da konsoloslukları, yoksa ilgili ülkenin Türk menfaatini koruyan aynı nitelikteki temsilcileri tarafından tasdik olunan belgeleri ifade eder."

MADDE 13- Bu Kanunun;

a) 5 inci maddesi ile 5510 sayılı Kanunun 81 inci maddesine eklenen (i) bendi, yayımını takip eden ayın başında,

b) 5 inci maddenin diğer hükümleri ile 10 uncu maddesi 1/1/2013 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde,

(Plan ve Bütçe Komisyonunun
Kabul Ettiği Metin)

transfer edilmiş olması kaydıyla gelir ve kurumlar vergisinden müstesnadır.

Bildirim ve beyan süresi sona erdikten sonra bildirim veya beyanlara ilişkin düzeltme yapılamaz.

İlgili kurum ve kuruluşlar, gerçek veya tüzel kişilerin bu madde uyarınca yapılacak işlemlere ilişkin taleplerini yerine getirmeye mecburdurlar.

Bu maddede yer alan bildirim ve beyan sürelerini izleyen üçüncü ayın sonuna kadar uzatmaya Bakanlar Kurulu yetkilidir.

Bu madde uyarınca verilmesi gereken beyannamelerin şekil, içerik ve ekleri ile verileceği yeri ve bu maddenin uygulanmasına ilişkin diğer usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.

Bu maddenin uygulamasında kanaat verici belge: Devlet tarafından veya Devlet güvencesinde tutulan kayıt ve sicilleri; banka, banker, aracı kurumlar ve benzeri mali kurumlar ile posta idaresi, noter gibi kurum ve kuruluşların kayıt ve belgelerini, 213 sayılı Kanunun İkinci Kitabının Üçüncü Kısımında yer alan belgeler ve muadili belgeler ile bilgi değişiminde bulunulan yabancı ülkelerde yetkili makamlardan alınarak mahallindeki Türk elçilik ya da konsoloslukları, yoksa ilgili ülkenin Türk menfaatini koruyan aynı nitelikteki temsilcileri tarafından tasdik olunan belgeleri ifade eder."

MADDE 14- Bu Kanunun;

a) 5 inci maddesi ile 5510 sayılı Kanunun 81 inci maddesine eklenen (i) bendi, yayımını takip eden ayın başında,

b) 5 inci maddesinin diğer hükümleri ile 11 inci maddesi 1/1/2013 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde,

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

c) Diğer hükümleri yayımı tarihinde, yürürlüğe girer.

MADDE 14- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

(Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

c) Diğer hükümleri yayımı tarihinde, yürürlüğe girer.

MADDE 15- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Recep Tayyip Erdoğan
Başbakan

Başbakan Yardımcısı V.
F. Çelik

Başbakan Yardımcısı
B. Bozdağ

Avrupa Birliği Bakanı
E. Bağış

Çevre ve Şehircilik Bakanı
E. Bayraktar

Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı
T. Yıldız

Gümrük ve Ticaret Bakanı
H. Yazıcı

Kültür ve Turizm Bakanı
Ö. Çelik

Milli Savunma Bakanı V.
M. Güler

Başbakan Yardımcısı
A. Babacan

Adalet Bakanı
S. Ergin

Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanı
N. Ergün

Dışişleri Bakanı
A. Davutoğlu

Gençlik ve Spor Bakanı
S. Kılıç

İçişleri Bakanı
M. Güler

Maliye Bakanı
M. Şimşek

Orman ve Su İşleri Bakanı
V. Eroğlu

Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanı
B. Yıldırım

Başbakan Yardımcısı
B. Atalay

Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı V.
M. Müezzinoğlu

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı
F. Çelik

Ekonomi Bakanı V.
E. Bağış

Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanı
M. M. Eker

Kalkınma Bakanı
C. Yılmaz

Milli Eğitim Bakanı
N. Avcı

Sağlık Bakanı
M. Müezzinoğlu

HÜKÜMETİN TEKLİF ETTİĞİ METNE EKLİ LİSTE

(1) SAYILI LİSTE

Sıra No	İlgili Tapu Sicil Müdürlüğü	İlçe	Pafta	Parsel	Yüzölçümü Hektar	m ²	Malik Hanesi	Arazi Üzerindeki Takıtlar	Kanal Kuvvetinde Kalan Araziler Hektar	m ²
1	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	N43c08d	20	331	7750	BEYAZKULE İŞLETMESİ	TEİAŞ direk yeri inifla hakkı	266	1000
2	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	N43C12B-C	21	519	6425	BEYAZKULE İŞLETMESİ		519	6425
3	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	N43c13a-d	22	643	2875	BEYAZKULE İŞLETMESİ		350	8000
13	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	N43c13c-b-a	34	239	2875	BEYAZKULE İŞLETMESİ	Korunması gerekli kültür varlığı (Sır Alanı)	143	6000
16	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	N43c08cN43c09d	35	708	7475	BEYAZKULE İŞLETMESİ		554	3000
24	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	N43C14bc15ahed	43	18439	3625	BEYAZKULE İŞLETMESİ		342	8000
51	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	N43c12bc	74	710	625	MERKEZ İŞLETMESİ		178	0
54	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	044A11B	4537	5683	9828	MERKEZ İŞLETMESİ	Korunması gerekli kültür varlığı (Sır Alanı)	59	4000
79	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	N43d25ahed	105	21476	5625	MERKEZ İŞLETMESİ	1.000 da arazi Anadolu Elap Firmasına kiraya verilmiştir	1596	1000
151	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	N43d25aN43d23b	179	328	8375	GÜMÜŞSU İŞLETMESİ		328	8375
152	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	N43d23cN43d23b	180	258	5500	GÜMÜŞSU İŞLETMESİ		258	5500
153	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	N43d23d	181	1	6500	GÜMÜŞSU İŞLETMESİ		1	6500
154	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	N43D23CD2D21CD	182	17462	1500	GÜMÜŞSU İŞLETMESİ	Korunması gerekli kültür varlığı (Sır Alanı)	9619	5126
155	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	N43d23c043a03b	183	91	8250	GÜMÜŞSU İŞLETMESİ		91	8250
156	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	N43d22c043a02b	184	619	2000	GÜMÜŞSU İŞLETMESİ		619	2000
157	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	043a02b	185	17	0	GÜMÜŞSU İŞLETMESİ		17	0
158	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	N43a03a043a02b	186	21	9750	GÜMÜŞSU İŞLETMESİ		21	9750
159	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	043a02c043a02d	187	60	2250	GÜMÜŞSU İŞLETMESİ		60	2250
160	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	N43A03a043a03b	188	12	9625	GÜMÜŞSU İŞLETMESİ		12	9625
161	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	043a03b	189	18	375	GÜMÜŞSU İŞLETMESİ		18	375
162	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	043a03b	190	7	4750	GÜMÜŞSU İŞLETMESİ		5	1000
163	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	043a03b043a04b	191	25	6625	GÜMÜŞSU İŞLETMESİ		11	6000
165	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	043a03c043a03d	193	386	4125	GÜMÜŞSU İŞLETMESİ		208	3000
166	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	043a03d043a02c	194	69	2500	GÜMÜŞSU İŞLETMESİ		69	2500
167	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	043a02c	195	38	7000	GÜMÜŞSU İŞLETMESİ		38	7000
168	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	043a02c	196	4	8000	GÜMÜŞSU İŞLETMESİ		4	8000
169	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	043a02c	197	7	2000	GÜMÜŞSU İŞLETMESİ		7	2000
170	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	043a02c043a02d	198	17	3750	GÜMÜŞSU İŞLETMESİ		17	3750
171	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	043a01c043a02d	199	17	9375	GÜMÜŞSU İŞLETMESİ		17	9375

Sıra No	İlgili Tapu Sicil Müdürlüğü	İli	İlçesi	Pafta	Parsel	Yüzölçümü Hektar m ²	Malik Hanesi	Arazi Üzerindeki Takyitler	Kanal Kuzeyinde Kalan Araçlar Hektar m ²
172	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	CEYLANPINAR	043a06b	200	14	250 GÜMÜŞSÜ İŞLETMESİ		14 250
173	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	CEYLANPINAR	043a06b	201	9	8750 GÜMÜŞSÜ İŞLETMESİ		9 8750
174	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	CEYLANPINAR	N43D23CD22D21CD	202	9130	7250 GÜMÜŞSÜ İŞLETMESİ		1047 0
176	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	CEYLANPINAR	042b05a	204	1	5250 GÜMÜŞSÜ İŞLETMESİ		1 5250
177	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	CEYLANPINAR	042b05d	209	3	1000 GÜMÜŞSÜ İŞLETMESİ		3 1000
178	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	CEYLANPINAR	042b05d	210	1	8250 GÜMÜŞSÜ İŞLETMESİ		1 8250
179	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	CEYLANPINAR	042b05d	212	9	0 GÜMÜŞSÜ İŞLETMESİ		9 0
180	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	CEYLANPINAR	042d05d	213		9250 GÜMÜŞSÜ İŞLETMESİ		9250
181	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	CEYLANPINAR	042b05d	215	6	2000 GÜMÜŞSÜ İŞLETMESİ		6 2000
182	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	CEYLANPINAR	042b05c	217	12	2875 GÜMÜŞSÜ İŞLETMESİ		12 2875
183	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	CEYLANPINAR	042b05c042b10b	224	1	4250 GÜMÜŞSÜ İŞLETMESİ		1 4250
184	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	CEYLANPINAR	042b05c	225		7250 GÜMÜŞSÜ İŞLETMESİ		7250
185	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	CEYLANPINAR	042b05c042b10b	226	1	7250 GÜMÜŞSÜ İŞLETMESİ		1 7250
186	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	CEYLANPINAR	042b05c	227		4750 GÜMÜŞSÜ İŞLETMESİ		4750
187	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	CEYLANPINAR	042b05c	228	1	1750 GÜMÜŞSÜ İŞLETMESİ		1 1750
188	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	CEYLANPINAR	042b05c	229		8250 GÜMÜŞSÜ İŞLETMESİ		8250
189	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	CEYLANPINAR	042b10b	231		5750 GÜMÜŞSÜ İŞLETMESİ		5750
190	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	CEYLANPINAR	042b10b042b10b	234	8	2625 GÜMÜŞSÜ İŞLETMESİ		8 2625
191	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	CEYLANPINAR	042b10a	235	3	6375 GÜMÜŞSÜ İŞLETMESİ		3 6375
192	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	CEYLANPINAR	042b10b	236	4	3125 GÜMÜŞSÜ İŞLETMESİ		4 3125
193	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	CEYLANPINAR	042b10b	239	6	2875 GÜMÜŞSÜ İŞLETMESİ		6 2875
194	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	CEYLANPINAR	042b 10b	241	7	3500 GÜMÜŞSÜ İŞLETMESİ		7 3500
195	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	CEYLANPINAR	042b10b042b10c043a06d	242	31	7375 GÜMÜŞSÜ İŞLETMESİ		10 7000
259	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	CEYLANPINAR	N43C08D	4509	330	5177 BEYAZKULE İŞLETMESİ	Kamulaştırma başlamış, şerh konmuştur	330 5177
GENEL TOPLAM									16900 245353
Bölünen parseller									169.245.353 m ²

PLAN VE BÜTÇE KOMİSYONUNUN KABUL ETTİĞİ METNE EKLİ LİSTE

(1) SAYILI LİSTE

Sıra No	İçli Tapu Sicil Mülkiyeti	İli	İçesi	Pafta	Parsel	Yüzölçümü Hektar	Malik Hanesi	Arazi Üzerindeki Takyitler	Kanal Kuzeyinde Kalan Araçlar Hektar	Kanal Kuzeyinde m ²
1	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	CEYLANPINAR	N43c08d	20	331	7750 BEYAZKULE İŞLETMESİ	TEİAŞ direk yeri inifa hakkı	266	1000
2	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	CEYLANPINAR	N43C12B-C	21	519	6425 BEYAZKULE İŞLETMESİ		519	6425
3	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	CEYLANPINAR	N43c13a-d	22	643	2875 BEYAZKULE İŞLETMESİ		350	8000
15	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	CEYLANPINAR	N43c13c-b-a	34	239	2875 BEYAZKULE İŞLETMESİ	Konumasi gerekli kültür varlığı (Sır Alanı)	143	6000
16	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	CEYLANPINAR	N43c08eN43c09d	35	708	7475 BEYAZKULE İŞLETMESİ		554	3000
24	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	CEYLANPINAR	N43C14bc15abcd	43	18439	3625 BEYAZKULE İŞLETMESİ		342	8000
51	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	CEYLANPINAR	N43c12be	74	710	625 MERKEZ İŞLETMESİ		178	0
54	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	CEYLANPINAR	O44A11B	4537	5683	9828 MERKEZ İŞLETMESİ	Konumasi gerekli kültür varlığı (Sır Alanı)	59	4000
79	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	CEYLANPINAR	N43d25abcd	105	21476	5625 MERKEZ İŞLETMESİ	1.000 da arazi Anadolu Elap Firmasına kiraya verilmiştir.	1596	1000
151	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	CEYLANPINAR	N43d23aN43d23b	179	328	8375 GÜMÜŞSU İŞLETMESİ		328	8375
152	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	CEYLANPINAR	N43d23cN43d23b	180	258	5500 GÜMÜŞSU İŞLETMESİ		258	5500
153	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	CEYLANPINAR	N43d23d	181	1	6500 GÜMÜŞSU İŞLETMESİ		1	6500
154	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	CEYLANPINAR	N43D23CD2D21CD	182	17462	1500 GÜMÜŞSU İŞLETMESİ	Konumasi gerekli kültür varlığı (Sır Alanı)	9619	5126
155	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	CEYLANPINAR	043d23c043a03b	183	91	8250 GÜMÜŞSU İŞLETMESİ		91	8250
156	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	CEYLANPINAR	943d22c043a02b	184	619	2000 GÜMÜŞSU İŞLETMESİ		619	2000
157	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	CEYLANPINAR	043a02b	185	17	0 GÜMÜŞSU İŞLETMESİ		17	0
158	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	CEYLANPINAR	043a03a043a02b	186	21	9750 GÜMÜŞSU İŞLETMESİ		21	9750
159	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	CEYLANPINAR	043a02c043a02d	187	60	2250 GÜMÜŞSU İŞLETMESİ		60	2250
160	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	CEYLANPINAR	043a03a043a03b	188	12	9625 GÜMÜŞSU İŞLETMESİ		12	9625
161	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	CEYLANPINAR	043a03b	189	18	375 GÜMÜŞSU İŞLETMESİ		18	375
162	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	CEYLANPINAR	043a03b	190	7	4750 GÜMÜŞSU İŞLETMESİ		5	1000
163	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	CEYLANPINAR	043a03b043a04b	191	25	6625 GÜMÜŞSU İŞLETMESİ		11	6000
165	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	CEYLANPINAR	043a03c043a03d	193	386	4125 GÜMÜŞSU İŞLETMESİ		208	3000
166	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	CEYLANPINAR	043a03d043a02c	194	69	2500 GÜMÜŞSU İŞLETMESİ		69	2500
167	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	CEYLANPINAR	043a02c	195	38	7000 GÜMÜŞSU İŞLETMESİ		38	7000
168	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	CEYLANPINAR	043a02c	196	4	8000 GÜMÜŞSU İŞLETMESİ		4	8000
169	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	CEYLANPINAR	043a02c	197	7	2000 GÜMÜŞSU İŞLETMESİ		7	2000
170	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	CEYLANPINAR	043a02c043a02d	198	17	3750 GÜMÜŞSU İŞLETMESİ		17	3750
171	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	CEYLANPINAR	043a01c043a02d	199	17	9375 GÜMÜŞSU İŞLETMESİ		17	9375

Sıra No	İlçeli Tapu Sicil Mülkiyeti	İli	İlçesi	Pafta	Parsel	Yüzölçümü Hektar m ²	Mülk Hanesi	Arazi Üzerindeki Takyitler	Kanal Kucayinde Kalan Araziler Hektar m ²
172	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	CEYLANPINAR	043a06b	200	14	250 GÜMÜŞSU İŞLETMESİ		14 250
173	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	CEYLANPINAR	043a06b	201	9	8750 GÜMÜŞSU İŞLETMESİ		9 8750
174	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	CEYLANPINAR	N43D23CD2D21CD	202	9130	7250 GÜMÜŞSU İŞLETMESİ		1047 0
176	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	CEYLANPINAR	042b05a	204	1	5250 GÜMÜŞSU İŞLETMESİ		1 5250
177	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	CEYLANPINAR	042b05d	209	3	1000 GÜMÜŞSU İŞLETMESİ		3 1000
178	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	CEYLANPINAR	042b05d	210	1	8250 GÜMÜŞSU İŞLETMESİ		1 8250
179	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	CEYLANPINAR	042b05d	212	9	0 GÜMÜŞSU İŞLETMESİ		9 0
180	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	CEYLANPINAR	042b05d	213		9250 GÜMÜŞSU İŞLETMESİ		9250
181	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	CEYLANPINAR	042b05d	215	6	2000 GÜMÜŞSU İŞLETMESİ		6 2000
182	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	CEYLANPINAR	042b05d042b05c	217	12	2875 GÜMÜŞSU İŞLETMESİ		12 2875
183	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	CEYLANPINAR	042b05d042b10b	224	1	4250 GÜMÜŞSU İŞLETMESİ		1 4250
184	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	CEYLANPINAR	042b05c	225		7250 GÜMÜŞSU İŞLETMESİ		7250
185	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	CEYLANPINAR	042b05d042b10b	226	1	7250 GÜMÜŞSU İŞLETMESİ		1 7250
186	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	CEYLANPINAR	042b05c	227		4750 GÜMÜŞSU İŞLETMESİ		4750
187	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	CEYLANPINAR	042b05c	228	1	1750 GÜMÜŞSU İŞLETMESİ		1 1750
188	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	CEYLANPINAR	042b05c	229		8250 GÜMÜŞSU İŞLETMESİ		8250
189	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	CEYLANPINAR	042b10b	231		5750 GÜMÜŞSU İŞLETMESİ		5750
190	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	CEYLANPINAR	042b10b042b10b	234	8	2625 GÜMÜŞSU İŞLETMESİ		8 2625
191	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	CEYLANPINAR	042b10a	235	3	6375 GÜMÜŞSU İŞLETMESİ		3 6375
192	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	CEYLANPINAR	042b10b	236	4	3125 GÜMÜŞSU İŞLETMESİ		4 3125
193	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	CEYLANPINAR	042b10b	239	6	2875 GÜMÜŞSU İŞLETMESİ		6 2875
194	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	CEYLANPINAR	042b10b	241	7	3500 GÜMÜŞSU İŞLETMESİ		7 3500
195	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	CEYLANPINAR	042b10b042b10c043a06d	242	31	7375 GÜMÜŞSU İŞLETMESİ		10 7000
239	CEYLANPINAR	ŞANLIURFA	CEYLANPINAR	N43C08D	4809	330	5177 BEYAZKULE İŞLETMESİ	Kamulaştırma başlamış, şehit konmuş	330 5177
GENEL TOPLAM									16900 245353
Bölünen parseller									169.245.353 m²